

NOVA ГАЗЕТА

№ 13 (272) Березня 27, 2014, Нью-Йорк

№ 13 (272), March 27, 2014, New York

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

**АНЕКСІЯ КРИМУ - СПРАВА
МІЖНАРОДНОГО ТРИБУНАЛУ** **СТОР. 6-7**

У ФОКУСІ - УКРАЇНА

**ЗАХІДНИЙ СВІТ ВИРІШУЄ,
ЩО РОБИТИ З ПУТЛЕРОМ** **СТОР. 9**

У ГРОМАДІ

**БОЙКОТ «ЛУКОЙЛА» -
НАШІ САНКЦІЇ ПРОТИ ПУТІНА** **СТОР. 16**

ВІД СЯНУ - ДО ДОНУ

**СТАРОДУБЩИНА - УКРАЇНСЬКА
ЗЕМЛЯ НА БРЯНЦІНІ** **СТОР. 20-21**

Є ПЕРШИЙ МІЛЬЯРД!

СТОР. 17

СОРОКОВИНИ НЕБЕСНОЇ СОТНІ

СТОР. 2, 12

ПАМ'ЯТІ НЕБЕСНОЇ СОТНІ

ПАНАХИДА-РЕКВІЄМ ЗА УЧАСТІ МИТРОПОЛИТА АНТОНІЯ ДО СОРОКОВИН ГЕРОЇЧНОЇ ЗАГИБЕЛІ ОБОРОНЦІВ МАЙДАНУ

30 БЕРЕЗНЯ, НЕДІЛЯ, О 12:00 ГОД. ДНЯ
УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА СВЯТОЇ ТРІЙЦІ
355 BROOME STREET, NEW YORK, 10013

ДОПОМОЖІМО ПОРАДНЕНИМ, ВДОВАМ ТА СИРОТАМ ГЕРОІВ МАЙДАНУ!

ЗВЕРНЕННЯ ДО УКРАЇНЦІВ ЗАКОРДОННЯ

Дух Небесної сотні нині вознісся до Всевишнього. А на нашій землі, залитій святою кров'ю, залишились осиротілі діти, скорботні матері й дружини, родини, які втратили своїх годувальників, свою життєву опору. В іспиталях України – тисячі покалічених. Звертаємося до вас усіх з проханням підтримати сиріт, вдів, дітей, що чекають іще свого народження у лоні матері. Нехай кожна українська громада, кожен, хто зможе, візьме під свою опіку родину загиблих чи хворого у лікарні, який потребує тривалого лікування. Підтримаймо їх морально, фінансово, нашою щирою опікою! Щоб ніхто з майданівців не залишився на самоті зі своїми болями і проблемами.

Слава Україні! Героям слава!

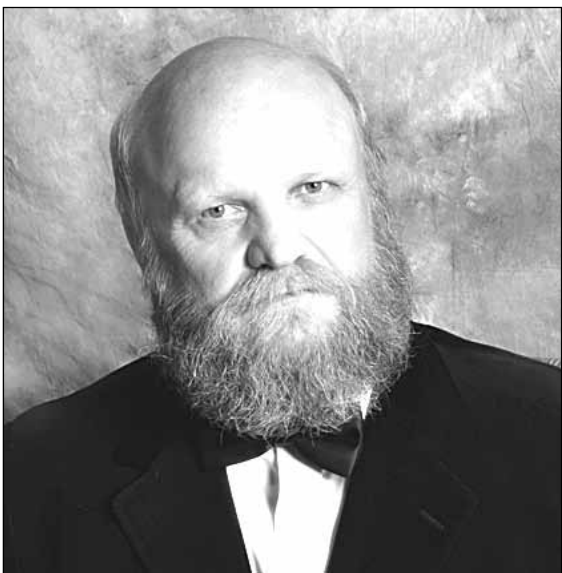
Ірина Ключковська, директор Міжнародного інституту освіти,
культури та зв'язків з діаспорою

Уся необхідна інформація на сайтах:

www.mio.k.lviv.ua

«Допомога родинам загиблих на Майдані»
www.facebook.com/helpthefamiliesmaidan

Усіх, хто зголоситься допомогти, просимо звертатися до
Міжнародного інституту освіти, культури та зв'язків з діаспорою: iiес@mio.k.lviv.ua

65 років від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

Москва відсвяткувала взяття Криму пишиним салютом. Так само як Сталін святкував взяття радянськими військами великих міст під час Другої світової війни. Путін цим самим хотів підкреслити тяглість — від Івана Грозного, Петра I, Катерини II, царів Олександрів і Микол, Володимира Леніна, Йосипа Сталіна, Леоніда Брежнєва до нього, одного з «великих». Тяглість хижачького загарбання, тяглість упокорення інших народів, тяглість агресивної політики, яка ніколи не змінювала своєї сутності, незважаючи на зміну кольорів на імперському прапорі Росії.

Перше серйозне випробування нова кийська влада з тріском провалила. Вона не зуміла мобілізувати країну дати відсіч агресорові. Незважаючи на підтримку всього світу, не зуміла зупинити наступ Росії в глиб Кримського півострова. І на завершальному етапі анексії Криму була абсолютно безпорадною, коли за наказом Путіна знахабнілі від безкарності російські окупанти почали одну за одною захоплювати наші військові бази, кораблі, підводні човни, склади зі зброєю... Відчайдушні спроби таких героїв, як полковник Ю.Мамчур чи команда тральщика «Черкаси», зупинити навалу, закінчилися безславною поразкою. Крим було взято без будь-якого серйозного спротиву з боку української армії, яку український народ 22 роки годував і на яку сподівався.

Ганебною була роль у цьому дійстві тепер уже колишнього міністра оборони Ігоря Тенюха. Він не тільки не знав що робити, а й закликав українське військо не чинити жодного опору, бо Росія, мовляв, де-юре не оголосила війни. Такої сміхородії не знайдеш у всій всесвітній військовій історії. Найбільші воєначальники-боягузи все-таки намагалися бодай якось протистояти агресорові.

Провал оборони Крима засвідчив і слабкість нашого постмайданного керівництва. Якщо воно так бездарно здало Крим, то де гарантії, що невдовзі воно так само бездарно не здасть усю Україну. Сподівання на Захід марні, бо Захід військової допомоги не надаватиме (про це заявив і Обама, і генсек НАТО Расмуссен). Немає гарантії, що нове керівництво буде здатне витягнути Україну і з економічної прірви, куди її загнав режим Януковича. Країни всього світу, від Канади до Японії, протягнуть нині Україні руку допомоги. Звідусіль обіцяють конкретні мільярди доларів та євро. Чи зуміє Україна ними правильно розпорядитися, аби бодай трохи стабілізувати нашу економіку? Невідомо — після Криму й тимчасово економіки виникають великі сумніви.

Можливо, ситуація зміниться після президентських виборів, призначених на 25 травня. Але серед вірогідних кандидатів на першу посаду в державі не видно гідних кандидатів. Юлію Тимошенко навряд чи оберуть з огляду на її минуле (маю на увазі її злочинство в парі з Лазаренком в бутність «газовою принцесою»). Віталій Кличко — чесний і порядний чоловік, але йому явно бракує освіти й досвіду. Днями передивився в інтернеті кілька інтерв'ю, які В.Кличко роздавав журналістам. Враження надзвичайно гнітюче. Впадає у вічі, що роки, віддані боксу, залишили величезні прогалини в його освіті. З таким багажем знань іти в президенти надзвичайно ризиковано. Найвищий рейтинг серед претендентів на президентство у Петра Порошенка. Але цей «шоколадний» олігарх все своє життя прагнув до влади з єдиною метою — конвертувати її в гроші. Не дарма ж він при всіх президентах (включно з Януковичем) намагався обов'язково ввійти у якесь владне крісло. Пригадую, як він разом з Червономком привозив до Вашингтона кандидата в президенти Віктора Ющенка. Порошенко тоді навіть не приховував, що кидав великі гроші на Ющенка, аби самому посісти одну з ключових посад у державі. Чим все це закінчилося — відомо. Всі інші претенденти на президентську посаду — з творів Оруелла. Всі ці доткіни, тигіпки, кузьміни, рабінювичі... Уявши когось з них президентом України — і жити не хочеться. І все ж без надії, але сподіваймося. Бо з Україною сьогодні весь світ. За нею — правда. А значить з нею і Господь Бог.

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський —
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Між мудрістю й гідністю українська влада обирає безвольну й тупу поразку. І тим самим рятує світ від розв'язання нової світової війни. Слава героям!

Можемо пишатися, статки наших партнерів по ЄС залишаться недоторканими.

Їхній спокій не порушать несподівані автоматні черги й брутальні атаки на громадські приміщення та приватні установи. На їхні вулиці й площі не зайде російська бронетехніка рятувати кількох п'яних російських туристів, котрі своєчасно забули повернутися на батьківщину.

Розграбована попереднім режимом й ослаблена революційними

Загарбання українського Криму Москва відсвяткувала пишиним салютом

ПЕРЕСТАЇМО БОЯТИСЯ!

подіями Україна стала боксерською грушею, цапом-відбувайлом, амортизатором для агресивного й знахабнілого від безкарності північно-східного диктатора.

Залишається лише з'ясувати: так було задумано? Чи нова влада просто була настільки розгублена й деморалізована несподіваним вторгненням російських загарбників, що врешті, трохи схаменувшись, змушена була вдавати із себе найправовірнішого християнина й підставляти одразу обидві щокі?

А згодом, прикриваючи своє елементарне боягузство, на людях грати месіанську роль захисника цивілізації від диких орд? І врешті, заплатити за все анексованою власною територією й більш ніж двома мільйонами втрачених громадян?

І це вже інше питання, що навіть це бездарне боягузство нових українських очільників у воєнному протистоянні з ядерним монстром набагато мудріше й моральніше надутого патріотизму, військової доблесті й воєнної слави загарбників.

Зненацька українці вчергове опинилися між Сциллою конформізму й Гарибдіою месіанства. Відстоявши три місяці на морозі в протистоянні зі злочинною владою Януковича, вони наштотхнулися на злочинну бездарність своїх формальних лідерів, котрі не знають куди, для чого й навіщо вести свій народ. І чи варто його взагалі кудись вести, якщо вони при владі?!

Але тут для українців виникає запитання: чи можуть боягузи й нерішучі люди керувати країною, що перебуває в стані війни?!

Запитання риторичне. Не можуть!

Оскільки своєю слабкою позицією, яку одразу ж відчуває агресор, вони лише неймовірно ускладнять розв'язання конфлікту. Тому чим швидше місце виконуючого обов'язки президента займе інша людина, тим швидше країна вийде з конфлікту й займеться удосконаленням організації життя своїх громадян.

Не вийшло з пана Турчинова ані ефективного головнокомандувача,

ані кризового президента. І не могло, на жаль, вийти. Крім хамовитого грубіяна-чиновника, здатного ображати на камери своїх вчорашніх соратників, ледь зайнявши високе крісло.

«Батьківщина» на чолі з Юлією Тимошенко при мовчазній згоді всієї опозиції зробили із самого початку фатальну помилку: призначили людину, яка за визначенням не може бути лідером і приймати швидкі й оптимальні рішення.

Не може людина, котра останні 20 років була в тіні харизматичного лідера й практично завалила власною бездіяльністю й безініціативністю її останню президентську кампанію — у найважчий для України час стати кризовим менеджером. Це не його вина, скоріше біда.

Але — уже не тільки Олександра Валентиновича.

В Юлії Володимирівни взагалі проблема з кадрами. Нині важко й пригадати її вдалий кадровий добір. За винятком 2-3 осіб. Просто досі вона відданість плутає із професіоналізмом і моральністю. У результаті — розвал власних лав.

І врешті, постає питання: чи можна людині, котра абсолютно не знає, не відчуває й не розуміє принципів організації власної команди, довіряти організацію команди державної? А якщо можна, то на яких підставах? Які особисті висновки вона зробила після свого тріскачого фіаско? Чули, що ніби зробила. Але які?!

Олександр Турчинов — кризовий топ-менеджер країни — це один із висновків? Чи може, уже третій міністр оборони за три тижні — це теж висновок? Ми звикли до аксіоми, що військові люди — це насамперед сміливці, бо обирати такий факт можуть тільки мужні, відважні й сміливі люди. А що ми бачимо в реальності? Наші військовики в Криму тисячами переходять на бік ворога, боячись втратити квартири й прописки. Наші міністри оборони не тільки не знають що робити в ситуації, коли зухвалий агресор пре на нашу землю, а й від страху починають заїкатися й базікати, що чинити опір агресорові — означає «скоювати кримінальний

злочин», що ми почули від колишнього члена КПРС, а нині затятого «свободівця», колишнього командира рейдового тральщика, а нині адмірала й экс-міністра оборони Ігоря Тенюха.

Ось і складається враження, що пані Тимошенко не тільки не навчилася на своїх помилках, але й країну нині робить заручником своїх емоційних і незважених дій. Найшвидше, вона вже нині оточила себе настільки сервільними помічниками, котрі пропонують своєму лідеру те, що їй має обов'язково сподобатися. Держава почекає.

Гаразд, інтелектуальна безпомічність і розгубленість українського політикуму, помножені на боягузство нових керівників, в очах світового співтовариства виглядають як мудрість і відповідальність, котрі ледь не врятували світ від нової світової війни.

Але ми добре знаємо, що рішучі й професійні дії на самому початку конфлікту взагалі врятували б світ від самої перспективи постановки питання. А Україну від анексії частини її території.

Але все вже сталося.

І Україна може скільки завгодно задобрювати агресора, практично безкоштовно постачаючи на півострів електроенергію, газ та воду, як колись Європа разом із СРСР намагалася задобрити Гітлера — але агресор зупиняє лиш сила. І протидія.

Врешті, хто забороняє подальше постачання ресурсів обумовити негайним звільненням не тільки трьох командирів, а й решток усього військового угруповання разом із заблокованими кораблями, військовим спорядженням, технікою та озброєнням? Припинення ресурсозабезпечення краю вже через 2-3 дні намалює самозванним кримським керівникам переддень гуманітарної катастрофи. І Кремль одразу почне переговори з «нелегітимними» українськими офіційними особами.

Просто треба перестати боятися. Або поступитися місцем іншим, сміливішим. І якнайшвидше!

Віктор Мороз

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ

За тиждень, що минає, з Криму надходили новини одна гірша за іншу. Російські окупанти продовжують прибирати до рук не тільки всю інфраструктуру півострова, а й об'єкти Збройних сил України, включно з кораблями наших військово-морських сил. Символом героїзму й відданості присязі стала героїчна команда морського тральщика під українським прапором «Черкаси», яка протистояла переважачим силам окупантів, мужньо відбиваючи штурм озвірилих «орлов Путіна». Втім, пишучи про справжніх героїв-українських військовиків, ЗМІ якось сором'язливо замовчують той факт, що більше половини особового складу збройних сил України, дислокованих у Криму, без будь-якого спротиву боягузливо перейшли на бік окупантів, спокусившись на обіцяні зарплати, помешкання та інші матеріальні блага. При цьому було забуто й про присягу, й про Україну, яка їх 22 роки годувала.

Цей феномен, маю на увазі українське військо, яке виявилось не готовим протистояти російській агресії, ще належить вивчити фахівцям, розклавши все на атоми. Однак вже тепер ясно, що українська армія – це жалюгідна подоба збройних сил, не здатна боронити Україну. Її безсоромно розкрадали протягом 22 років української незалежності, довівши до ручки. Янукович призначав на посаду міністра оборони не просто дилетантів, а відвертих агентів Москви, які навіть мали російське громадянство. Розвалюючи армію, вони не втрачали можливості добряче поживитися на продажу української зброї, спорядження та бойової техніки, яку оптом і в роздріб продавали в «гарячі» точки або на металобрухт. Про все це неподобство знали народні депутати, але робили вигляд, що нічого страшного не відбувається. Деякі з них наполягали взагалі на розпуску армії, пропонуючи залишити лише кілька підрозділів для представницьких функцій. Нам, мовляв, ніхто не загрожує, в сучасному світі, тим паче в Європі, відкрита агресія однієї держави проти іншої неможлива. Як бачимо, такі «стратегі» посоромлені самим життям. Агресія однієї суверенної держави проти іншої виявилася не тільки можливою, а й поставила нині світ на межу Третьої світової війни.

У таких обставинах Україні вкрай потрібний фаховий і патріотичний міністр оборони. Здавалося, що таким буде адмірал Ігор Тенюх. Але якщо патріотичності йому не бракує, то щодо фаховості є великі сумніви. В Україні звання адмірала почасті присвоювали офіцерам другого ешелону, в яких не було ані достат-

ньої освіти, ані достатнього досвіду. До таких належить і адмірал Тенюх. Він став адміралом, маючи за плечима досвід командування... рейдовим тральщиком. Хто запропонував його на посаду в.о. міністра оборони, залишається загадкою. Адже в нинішніх умовах українському війську потрібен не колишній командир тральщика, а піхотний військовий стратег, людина, яка змогла б мобілізувати всі наявні сили й засоби для відсічі агресорові.

11 березня Ігор Тенюх зробив у Верховній Раді України заяву, в якій стверджував, що «Збройні сили України не мають юридичного права розпочати воєнні дії в Криму», оскільки «де-юре відкритої агресії Росії немає». Більше того, І. Тенюх заявив, що в такій ситуації «засто-

3 трибуни парламенту позафракційний депутат Ігор Палица вимагав створити слідчу комісію, яка б розслідувала діяльність І. Тенюха, яка, на його думку, призвела до втрати Криму Україною. Олег Ляшко пропонував обміняти його на захопленого в полон російськими військовими командира української військової частини в Бельбеку Юлія Мамчура, який повівся в умовах окупації як справжній герой, не зрадивши ані Україні, ані власному сумлінню українського військовика.

Після чергового засідання Ради національної безпеки й оборони, вислухавши черговий потік критики й претензій, адмірал Тенюх зрозумів, що сів на в свої сані й попросився у відставку.

Новий в.о. міністра оборони України генерал-полковник Михайло Коваль

УКРАЇНСЬКИЙ КИПЛЯЧИЙ КАЗАН

У Києві призначено нового в.о. міністра оборони, а в Рівному вбито Сашка Білого

Сашко Білий (Олександр Музичка) – керівник «Правого сектору» на Західній Україні, застрелений 25 березня бійцями спецпідрозділу «Сокіл»

сування збройних сил України в Криму тягне кримінальну відповідальність». На переконання Володимира Василенка, відомого правника-міжнародника, колишнього судді Міжнародного кримінального трибуналу, Надзвичайного і Повноважного посла України, заява Ігоря Тенюха дезінформувала українське суспільство та деморалізувала солдатів і офіцерів Збройних сил України, оскільки з неї випливає, що відсіч агресору є злочином, який тягне за собою кримінальну відповідальність, а не священним обов'язком.

Список претензій до І.Тенюха досить довгий: нерішучість українських військових під час кримських подій, занадто пізні відведення військ з півострова, втрата залишених у Криму техніки та озброєння, затримка з виділенням матеріальної підтримки українським солдатам, проблеми з комунікацією Києва з військами в захопленому Криму, політична заангажованість міністра і – найпопулярніше звинувачення – відсутність чітких наказів, скерованих до військовослужбовців з боку їхнього центрального командування.

Парламент задовольнив його заяву і тут же призначив нового керівника міноборони – ним став генерал-полковник Михайло Коваль, який до призначення працював першим заступником голови Держприкордонслужби, а на початку березня мав змогу безпосередньо ознайомитися зі складною ситуацією українських військових в Криму: біля Ялти М. Коваль викрали російські окупанти.

На перший погляд, поміняли шило на мило – замість командира тральщика поставили прикордонника. Однак це не так. У генерала-полковника Ковалю неабиякий послужний список професійного військовика.

Колишній міністр оборони України Олександр Кузьмук, даючи характеристику М. Ковалю, особливо наголошував, що новопризначений очільник міноборони є саме армійським генералом, якого «відрядили у прикордонні війська для їхнього посилення».

«Коваль командував аеромобільною бригадою, і вона стала найкращою в Україні. Він командував танковою дивізією, і вона

стала найкращою в Україні. Він був начальником штабу армійського корпусу, і він став найкращим в Україні... Для мене буде особистою трагедією, якщо він не впорається», – заявив Кузьмук з парламентської трибуни. Втім, чи не головним «плюсом» Михайла Ковалю оглядачі називають його абсолютну політичну незаангажованість, якою не міг похвалитися його попередник.

Що ж, поживемо – побачимо. Можливостей проявити себе у генерала-полковника Ковалю в нинішніх обставинах буде безліч. І Україна чекає від своїх збройних сил не окремих спалахів героїзму, а цілеспрямованої ефективної відсічі агресору, який напав на нашу землю.

Другою найрезонанснішою подією тижня, що минає, стала вимога керівника «Правого сектору» Дмитра Яроша відставки міністра внутрішніх справ України А.Авакова та керівництва «Сокола» – спецпідрозділу міліції, бійці якого застрелили в ніч на 25 березня поблизу Рівного Олександра Музичка, відомого як Сашко Білий, керівника «Правого сектору» на Західній Україні.

Як заявив перший заступник міністра внутрішніх справ Володимир Євдокимов, при затриманні членів організованої злочинної групи О. Музичко вчинив збройний опір та поранив одного з працівників міліції. «Сокіл» у відповідь застосував зброю.

Даючи короткий брифінг з приводу вбивства Сашка Білого, лідер «Правого сектора» Дмитро Ярош озвучив вимогу негайної відставки Авакова та арешту усіх причетних до вбивства Сашка Білого представників спецпідрозділу «Сокіл».

«На тлі неприкритої агресії Російської Федерації в Україні ми постійно спостерігаємо такий контрреволюційний тиск на Майдан, на авангард нашої революції – «Правий сектор». Убивство – а саме так ми трактуємо те, що сталося, – Олександра Музичка, нашого побратима, є підтвердженням тому.

Ті спецоперації, які відпрацьовує ФСБ Росії, на жаль, відбуваються зараз, в ці дні, ці години», – заявив Д.Ярош.

При цьому він наголосив, що «Правий сектор» не має наміру мовчки спостерігати за подібними діями співробітників МВС. Найближчі соратники Сашка Білого у Рівному вже заявили, що особисто мститимуться міністру внутрішніх справ.

Глава МВС Арсен Аваков миттю відреагував на ці заяви. «Якщо бандити погрожують міністрам, я це приймаю, і готовий прийняти будь-які виклики, тому що така моя посада. Ті, хто захоплює смітник у Запоріжжі, – це бандити. У них на руках незареєстровані автомати. «Слона і Моську» Крилова ніхто не скасовував», – заявив А.Аваков в інтерв'ю українським телеканалам.

Ситуацію із Сашком Білим, без сумніву, спробують використати окупанти. Як заявила на брифінгу заступник секретаря РНБО Вікторія Сюмар, «будь-які погрози на адресу глави МВС, будь-які погрози щодо застосування сили є протиправними і загрожують стабільності вже в усіх регіонах України, в тому числі і в Києві, зважаючи на те, де сьогодні розміщується Правий сектор, – сказала Сюмар. – Сьогодні дуже важливо усім утриматися від таких протиправних заяв і не дестабілізувати ситуацію, чого, очевидно, чекає Москва».

Утім, незважаючи на такі заклики, киплячий український казан кипить і гуде. Російська агресія поставила Україну перед дилемою: вижити або загинути, перетворившись на колонію Росії. Незважаючи на всі проблеми й труднощі, Україна вірить, що вона не тільки виживе й вистоїть, а й неодмінно переможе, очистившись від скверни й набравшись у горнилі боротьби сил і насаги для подальшого поступу в сім'ї вольній, новій європейських народів.

Андрій Гурин
Спеціально
для «Нової газети»

ТІЛЬКИ ФАКТИ

Скористатися цим золотом ста мільйонами у готівці, екс-міністр більше не зможе. Їх в нього конфіскували українські правоохоронці. Звичайно, це мабуть не останні скарби, які міністр встиг награбувати в українського народу, але коли пощастить, то решту також вдасться відібрати.

Адже подекують, що свої заощадження Ставицький зберігав в європейських банках, і вони нині заарештовані. А ще подекують, що втік Ставиць-

Причому це не єдиний аксесуар такої вартості в колекції екс-міністра. Слідчі знайшли також годинник Arnold & Son з так званим турбійоном (механізм всередині годинника, який дозволяє компенсувати вплив гравітації на рухомі й збалансовані деталі годинникового механізму). На спеціалізованих сайтах можна знайти такий за 245 тисяч доларів або 180 тисяч євро.

Загалом у Ставицького було вилучено багато ексклюзивних годинників, які вироблялися в обмеженій кількості. Деякі вже вилучено з продажу, тому не завжди можна встановити їхню вартість у відкритих джерелах.

Інший надзвичайно дорогий годинник, вилучений у Ставицького – це Bovet з турбійоном серії Butterfly, який також знято з виробництва. Подібна більш сучасна модель коштує 266 тисяч євро.

Ще один годинник лімітованої серії, виявлений у Ставицького – Schwarz Etienne (Шварц Етьєн) також з турбійоном. Подібні були в продажі за 62-80 тисяч доларів.

У такому ж «середньому» ціновому діапазоні годинник Ставицького Ulysse Nardin (Улісс Нардан) серії «Freak» – лише 85 тисяч доларів. Ну, й зовсім «дешевим» є Poljot International, модель Strela II –

Колишній міністр енергетики в уряді Януковича-Азарова Едуард Ставицький

ЯК РОЗКРАДАЛАСЯ УКРАЇНА

Майже 50 кілограмів чистого золота і 4,8 мільйона доларів готівкою знайшли слідчі Генеральної прокуратури України в одному з полишених колишнім міністром енергетики в уряді Азарова Едуардом Ставицьким помешкань

Один з палаців Е. Ставицького

4,8 мільйона доларів готівкою в банківській упаковці

Окрім скарбів Ставицького, до рук Генпрокуратури потрапили гроші екс-міністра аграрної політики в уряді Януковича-Азарова Миколи Присяжнюка. В самого урядовця знайшли 300 тисяч доларів та 800 тисяч гривень готівкою; у його зятя – 1 мільйон 700 тисяч доларів та 1 мільйон 400 тисяч гривень. Все – готівкою.

Гроші було складено в габаритні сумки. Їх збиралися вивозити. Під них склали підроблені податкові накладні про те, що готівка – це дохід від підприємницької діяльності, з якого сплачено податки. Одночасно генпрокуратурою було вилучено авіаквиток на прізвище зятя Присяжнюка Вадима Симонова,

кий після повалення шефа Януковича, чи то в Італію, чи то в Хорватію, де має нерухомість, залишивши свої розкішні помешкання та офіси в Україні для обшуків слідчих генпрокуратури. В одному з них і пощастило знайти правоохоронцям неземні скарби енергетичного міністра доби тотального пограбування України. А скарби й справді вражають. До рук слідства потрапили матеріальні цінності майже на 10 мільйонів доларів (!).

Ставицький так поспішав, що кинув напризволяще свої накопичення та коштовності, яких йому вистачило б на безбідне життя десь на краю світу. 4,8 мільйона доларів готівкою. Гроші навіть не розпаковані з американських обгортки. 49,8 кілограмів золота. І величезна кількість ювелірних виробів та годинників. Схоже, Ставицький мав потяг до колекціонування годинників з найвищої цінності категорії.

Ціни можуть шокувати не підготовлених читачів. Один годинник ексклюзивного швейцарського виробника Greubel Forsey (Гребель Форсі) коштує... 600 тисяч доларів.

Золоті злитки, знайдені в покоях Ставицького

Один з них Girard Perregaux (Жерар Перего), модель Opera One Three Bridges – справжній витвір мистецтва, який має лімітовану серію та навіть здатний програвати мелодію. Його вже знято з виробництва – спеціалізовані сайти повідомляють, що остання ціна при продажу цього годинника становила 615 тисяч доларів, і нині такі можна придбати тільки на аукціонах.

він коштує лише 3,5 тисячі доларів.

Але, окрім цих, існує ще велика кількість годинників, ціну яких встановити не вдалося. Очевидно лише, що ці «турбійони», вкриті діамантами, коштують десятки, а то й сотні тисяч доларів кожний!

Едуард Ставицький і близько не мав легальних доходів для такого способу життя. У останній оприлюдненій декларації

Цей годинник ексклюзивного швейцарського виробника Greubel Forsey коштує 600 тисяч доларів

за 2012 рік екс-міністр вказав, що заробив 123 тисячі гривень, а його дружина – 2,5 мільйони гривень. Заощадження Ставицького і його дружини становили 240 тисяч гривень. Цього не вистачить навіть для придбання одного шедевра з його казкової колекції супергодинників. Також Ставицький не задекларував маєток на Печерську – у легальній власності екс-міністра лише 213 квадратних метрів житла.

який збирався вилітати до Туреччини.

Окрім цього, і в Ставицького, і в Присяжнюка знайдено документи на володіння нерухомістю в багатьох європейських столицях, а також папери на володіння віллами на узбережжі Середземного моря.

Інф. Генпрокуратури України
Фото інтернет-видання «Українська правда»

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

— Пане Василенко, якби ще рік тому хтось спрогнозував, що режим Путіна вдасться до силового захоплення частини української території, йому б порадили звернутися до психіатра. А сьогодні ми є свідками приготувань російської воєнщини до захоплення не тільки Криму, а й материкової України. Які фактори спричинили це беззаконня?

— Насамперед давайте згадаємо факти. 16 березня 2014 року в умовах російської військової окупації в Криму відбувся нелегітимний псевдореферендум про входження Кримської автономії до Російської Федерації, 17 березня Верховна Рада Криму, розпущена постановою Верховної Ради України, проголосила Крим незалежною державою, а 18 березня самозвані його представники з кримінальним минулим підписали з президентом Владіміром Путіним договір про включення його до складу Росії. Інакше кажучи, відбулася незаконна й поспішна оборудка, покликана створити видимість правомірності силового відторгнення Росією частини території України.

Безпосередніми факторами, які спровокували збройну агресію Росії та анексію нею частини території України, були слабкість національного сектору безпеки та надто толерантне ставлення провідних західних держав до реваншистської неоімперіалістичної політики Росії на пострадянському терені.

Злочинне й тривале недофінансування українських Збройних сил у часи президентства Леоніда Кучми та Віктора Ющенка завершилося руйнацією всього сектору національної безпеки за режиму Януковича. Дії керованої ним команди, яка не лише грабувала країну, а й нищила її обороноздатність, слід розглядати як державну зраду. Деградація армії та флоту, зовнішньої розвідки та контррозвідки, Служби безпеки, Ради національної безпеки і оборони відбувалася не без участі спецслужб та агентів впливу Росії, які були широко інфільтровані в структури державного управління всіх рівнів і діяли безперешкодно й безкарно.

— Як трактується нинішня агресія Росії міжнародним правом?

— Силове відторгнення Криму не позбавляє Україну правового титулу на Кримський півострів, який юридично є частиною її території. Тим більше що і Україна,

і міжнародна спільнота кваліфікували кримський референдум як нелегітимний і не визнали його результатів. З погляду права результати нелегітимного референдуму, як і акти, якими оформлено анексію Криму, є юридично нікчемними. У практичному плані це означає, що

Українська держава має всі підстави вимагати відновлення свого територіального суверенітету щодо Криму і в майбутньому вжити заходів для реалізації такої вимоги.

Відповідно до Резолюції Генеральної Асамблеї ООН №3314 «Про визначення агресії» від 14 грудня 1974 року та ст. 5 Статуту Міжнародного кримінального суду акт збройної агресії Росії проти України є тяжким міжнародним злочином. Такий злочин не має терміну давності й тягне за собою міжнародну відповідальність усіх осіб, які належать до вищого політичного та військового керівництва держави-агресора і які причетні до підготовки, планування, розв'язання та ведення агресивної війни проти України.

Керівники Третього рейху на лаві підсудних у Нюрнберзі. За скоєне проти України на Путіна та його посіпак чекає новий Нюрнберг

ВОЛОДИМИР ВАСИЛЕНКО: «НА ПУТІНА ЧЕКАЄ НОВИЙ НЮРНБЕРГ»

Відомий український дипломат, правознавець-міжнародник і колишній суддя Міжнародного кримінального трибуналу про анексію Криму, НАТО, «велику сімку» та Нюрнберг для Путіна

Україна як держава, яка потерпіла від агресії, має право вимагати від Росії припинення цієї агресії, виведення окупаційних сил зі своєї території та відшкодування завданих збитків, а також притягнення до відповідальності президента РФ Владіміра Путіна, міністра оборони РФ Сергія Шойгу, міністра закордонних справ РФ Сергія Лаврова та інших як військових злочинців. Співучасниками вчиненого Росією злочину агресії слід розглядати й кримських маріонеток, які організували нелегітимний референдум для легалізації силового відторгнення Криму від України.

На Путіна та його кліку чекає новий Нюрнберг. Сьогодні це здається нереалістичним. Але слід пам'ятати, що свого часу поплічники Гітлера, які безкарно чинили злочини агресії проти європейських держав, врешті-решт опинилися на лаві підсудних у Нюрнберзі. Гітлер уник такої долі, покінчивши життя самогубством. Отже, у Владіміра Путіна є вибір.

— Сьогодні тільки ледачий не каже про повну не-боекздатність українських Збройних сил. Україна нині фактично безборонна, і Росія може робити з нею все, що захоче. Чому за 22 роки

незалежності ми так і не інтегрувалися до колективної системи безпеки? Чому всі ці роки пробазікали замість того, щоб рухатися в НАТО?

— Починаючи сплановану агресію проти України, керівництво Росії чудово знало про незадовільний стан українських Збройних сил та інших компонентів національної безпеки. Проте агресія проти України стала також наслідком цілковитої безпорадності західних демократій у протидії експансіоністській політиці Росії, що найяскравіше виявилось під час її агресії проти Грузії. Безкарність Росії за злочинні дії в серпні 2008 року породила новий злочин — агресію проти України в березні 2014-го. Російського вторгнення ані в Грузію, ані в Україну не відбулося б, якби обидві держави були членами НАТО або принаймні мали План дії для членства в альянсі (ПДЧ). Здавалося, що вони мали отримати його у квітні 2008 року на Бухарестському саміті НАТО. Однак унаслідок позиції канцлера Німеччини Ангели Меркель і тодішнього президента Франції Ніколя Саркозі цього не сталося. Для блокування курсу України й Грузії на членство в альянсі Росія мобілізувала весь арсенал своєї дипломатії та спецслужб і дося-

гла успіху. Виступаючи 29 січня 2009 року в Москві на розширеному засіданні співробітників Федеральної служби безпеки, тодішній президент РФ Дмитрій Медведєв хвалився, що в справі недопущення Грузії й України до НАТО «МЗС і Федеральна служба безпеки Росії успішно виконали поставлені перед ними завдання».

Глибинна причина як безвідповідальності української влади в гарантуванні безпеки країни, так і безпорадності Заходу в протидії російській експансії криється в ігноруванні рушійних мотивів української політики Росії, а відтак у неспроможності адекватно оцінити її геополітичні цілі та зумовлену ними стратегію щодо України.

— Чому Росія так чіпляється за Україну, чому вона не хоче залишити її в спокої? Адже з часу розвалу СРСР минуло вже більше двох десятиріч.

— В історії Росії Україна відіграла особливу роль, тому її незалежне існування є викликом російській імперській свідомості й психологічно травмує сучасних російських імпершівіністів на чолі з Путіним. Певний час у минулому вона була потужним духовним, культурним та

ресурсним донором і разом із тим рушієм трансформації Московського царства в імперію. Після приєднання її території воно розширило свої межі до кордонів Східної Європи, а згодом проголосило себе імперією, адаптувало для себе назву української стародавньої держави — Русь — та привласнило всю історію України-Руси перед монголо-татарською навалю. Відродження незалежної державності України неминуче пов'язане з відновленням її національної пам'яті та окремишньої національної історії, робить історію Росії урізаною, руйнує міф про тисячолітню державність та споконвічну належність останньої до європейського цивілізаційного простору. Російські імпершівіністи розуміють, що без України (з її територією, ресурсами та людським потенціалом) будь-які спроби Росії відновити свій імперський статус є безперспективними. Як наслідок — тамтешня політична еліта й більшість громадян вважають, що:

✓ Україна є частиною Росії і не повинна існувати відокремлено від неї;

✓ Україна винна в дезінтеграції радянської імперії і спричинених цим негараздах Росії;

✓ росіяни й українці є одним народом, їхнє возз'єднання в одній державі має завершитися формуванням потужного над-етносу та утворенням «Русского міра» з однією церквою, однією мовою та однією культурою;

✓ незалежна державність України є геополітичною аномалією і становить стратегічну загрозу для Росії;

✓ Росія без України є геополітично незавершеною і не може відродитись як світова наддержавна.

– Але ж у ХХІ сторіччі нав'язати для досягнення цих цілей не можна використувати тактику й стратегію Івана Грозного, Петра I чи Йосипа Сталіна. Невже в Москві цього не розуміють?

– Укорінені в російській ментальності антиукраїнські ідеологеми та реваншистські прагнення визначають зміст зовнішньої політики Росії стосовно України, остаточною стратегічною метою якої передбачає тотальне знищення України як геополітичної реальності, національної одиниці та суб'єкта міжнародного права. Відповідно за фасадом відносин, притаманних цивілізованій відносинам між суверенними державами, Росія здійснює щодо України спецоперацію, у якій домінують три ключових імперативи:

1) протидія інтеграційній політиці України в західному напрямку, оскільки її членство в НАТО та ЄС роблять саму ідею відродження російської (під машкарою євразійської) неоперії нездійсненною;

2) викорінення всього українського в межах і поза межами Росії, оскільки лише знищення української ідентичності може стати передумовою створення та запорукою існування такої імперії;

3) постійне підтримання в Україні стану керованого хаосу та провокування сепаратистських рухів, спрямованих на послаблення державних інституцій, розчленування країни та руйнацію її державності.

Реалізація цих імперативів відбувається в тісній співпраці російської дипломатії і спецслужб з використанням радянських традицій. Головними методами в їхньому арсеналі є підривна діяльність агентури та агентів впливу, дезінформація й шантаж, погрози й тиск, підкуп і залучення до спецоперацій кримінальних елементів. Важливим фактором, що впливає на зміст, методи і способи здійснення української політики Росії, є особистість Володимира Путіна, який має чекістське минуле, претендує на роль пожиттєвого «національного лідера» й демонструє параноїдальну ненависть і зневагу до українців та України.

Не випадково з його обранням у 2000 році на посаду президента українська політика Росії стала жорстокішою і підступнішою, масштабнішою та системнішою. Окрім протидії курсу України на європейську та

євроатлантичну інтеграцію, Росія стала на шлях розширення гуманітарної агресії, здійснюваної за допомогою агентури та п'ятої колони в інформаційній, мовній, культурній, історичній та конфесійній царинах. Таким чином Росія прагне зруйнувати ідентичність українців, яка є системоутворюючим складником Української національної держави, та забезпечити «остаточне вирішення українського питання» в контексті традиційних російських імперських прагнень.

– Очевидно, що досягти цих цілей Росії дуже активно допомагав Віктор Янукович, який після розстрілу Майдану 20 лютого втік з країни і тепер намагається підгалдикувати Путіну.

Путіну варто було б вивчити біографію колишнього президента Сергія Слюбода Мілошевича, який закінчив свої дні у в'язниці Гаазького трибуналу

– Безперечно, режим Януковича виконував вказівки з Кремля. Контрольована ним українська влада продовжила термін перебування Чорноморського флоту Росії в Криму, відмовилася від курсу на європейську та євроатлантичну інтеграцію та виступала співучасником російської гуманітарної агресії проти України.

Крах режиму Януковича та усунення його від влади означали, що нова українська влада відновить курс на європейську та євроатлантичну інтеграцію, протидіятиме російській гуманітарній експансії, спрямованій на руйнацію державності України через знищення її національної ідентичності, та вживатиме заходів для відновлення правопорядку, припинення ще небаченого в світовій історії пограбування власного народу, зміцнення демократичних державних інститутів і збереження єдності країни.

Відчувши втрату контролю над Україною, Путін, на відміну від свого попередника Адольфа Гітлера, який діяв такими самими методами, не дочекався навіть закінчення сочинської Олімпіади (Гітлер після Олімпіади-1936 в Берліні почекав з розб'єсом два роки) і вдався до збройної агресії, наслідком якої стало відторгнення Криму від України. Це була помста українцям за Майдан і водночас масштабна спецоперація, спрямована на упокорення України раз і назавжди.

– Чого прагне Росія після анексії Криму?

– Анексія Криму має більш далекосяжну мету, ніж позбавлення України частини її території. Підтвердженням цього є спроба російської дипломатії запропонувати руйнівний для державності та єдності України план врегулювання українсько-російського конфлікту та залучити для його реалізації західні держави.

Ще 5 березня 2014 року міністр закордонних справ РФ Сергій Лавров під час переговорів із державним секретарем США Джоном Керрі виклав його основні елементи, а саме: непідписання Україною угоди про асоціацію з ЄС, відмова від вступу до НАТО, перенесення дати президентських виборів з

– Для того, щоб це розуміти, не треба бути ані політологом, ані політиком. Це очевидні речі. Силове відторгнення Криму від України не задовольнить апетитів Росії, а заохочуватиме кремлівського диктатора на подальші експансіоністські акції, спрямовані не тільки на фрагментацію України та руйнацію її державності, а й проти інших країн. Свідченням цього є нинішня концентрація російських військ на східних кордонах України та мітинги під сепаратистськими гаслами, що їх прагнуть організувати в обласних центрах окремих східно-південних регіонів російські спецслужби з допомогою завезених туди із Росії політичних провокаторів.

Володимир Путін, виступаючи в Кремлі 18 березня 2014 року, заявив, що в складі України є «значні території Півдня Росії». Отже, можна передбачити, що невдовзі РФ зробить спробу відторгнути і їх. Не сумніваюсь, що після того, як Путін розправиться з Україною, російська агентура може бути задіяна для створення хаосу й висунення неправомірних вимог у європейських країнах, на території яких присутні російські або російськомовні «соотечественники», під приводом захисту їхніх прав. Йдеться насамперед про Молдову (Придністров'я) й країни Балтії (в роки СРСР туди зумисне відправляли на пенсію радянських офіцерів армії й спецслужб, аби русифікувати ці країни – як наслідок, в Ризі, Вільнюсі, Талліні час п'ята колони тільки чекає на час «х»). Якщо ці походи завершаться для Путіна перемогою, він посуне на Європу – відроджувати соціалістичний табір, але вже під іншою личиною.

– Нині всі чекають рішень лідерів країн «великої сімки». Наскільки обгрунтоване таке чекання? Чи не праві ті, хто стверджує: Захід допоможе Україні, якщо Україна сама продемонструє бажання й волю себе боронити?

– Немає сумніву, первинну роль у протидії російській агресії має відігравати сама Україна. Лише тоді можна сподіватися на допомогу інших держав та міжнародних організацій. На жаль, з огляду на відсутність рішучості та політичної волі у нового керівництва України та на підступність дій Росії силової структури України не спромоглися швидко нейтралізувати маріонеткових лідерів кримських сепаратистів та придушити агресію Росії в зародку. Публічна заява Турчинова про вчинення Росією акту агресії та оголошення мобілізації пролунала майже через три дні після того, як 27 лютого 2014 року російські військові без розпізнавальних знаків захопили приміщення кримського парламенту, в якому були ухвалені нелегітимні рішення про відокремлення Криму від України. Шевченківський суд міста Києва задовольнив клопотання Головного слідчого управління СБУ про затримання незаконно

призначеного прем'єр-міністра кримської автономії Сергія Аксьонова та спікера Верховної Ради АРК Володимира Константинова. Це сталося 5 березня 2014 року, тобто вже тоді, коли вони перебували під охороною російських окупаційних сил. Очевидно, що в разі вчасного затримання лідерів сепаратистів, активних дій Служби безпеки та швидкого розгортання підрозділів Збройних сил України в Криму на початку російської агресії Володимир Путін не наважився б на її продовження. Від часу відновлення незалежної державності Україна прагнула розвивати з Росією добросусідські відносини і розглядала її як стратегічного партнера, а не потенційного супротивника. Заздалегідь спланована збройна агресія, яка є лише елементом масштабної спецоперації, спрямованої на знищення України, виявилася моментом істини й поставила на порядок денний необхідність принципової переоцінки постулатів і пріоритетів Стратегії національної безпеки і Воєнної доктрини України. Ці документи повинні зафіксувати, що Росія є реальним, а не потенційним ворогом України, який під прикриттям гасел про розвиток дружби з братнім народом готовий розв'язати проти нього братовбивчу війну. Відповідно до цього українська влада має вжити рішучих заходів, спрямованих на системне відродження всього сектору національної безпеки та його належне і постійне фінансування.

Для зміцнення й реформування окремих елементів сектору національної безпеки відповідно до сучасних вимог необхідно домовитися про надання Україні консультативної, технічної та матеріальної допомоги державами, які є гарантами її безпеки відповідно до Будапештського меморандуму, а також НАТО та ЄС.

Західні держави, якщо вони дбають про власну безпеку, повинні стати пліч-о-пліч з Україною в її протидії загарбнику. Російська агресія порушує світовий правопорядок, загрожує глобальній безпеці та підриває режим нерозповсюдження ядерної зброї, а отже, створює загрозу кожному члену міжнародного співтовариства, зокрема й особливо західним демократіям.

Безпека Заходу не може бути досягнута шляхом умиротворення агресора і задоволення його протиправних притримок за рахунок легітимних інтересів України. Для гарантування своєї безпеки та захисту своїх життєво важливих інтересів Захід не повинен допустити виникнення на геополітичному терені колишнього СРСР російської неоперії, яка за визначенням буде агресивним тоталітарним утворенням, вороже налаштованим до європейських цивілізаційних цінностей, принципів демократії і збереження фундаментальних прав та основоположних свобод людини.

Інтерв'ю провів
Тарас Гнип

В УКРАЇНІ

ВМС УКРАЇНИ ЗНИЩЕНО

Військово-морські сили України знищено, український військовий спротив у Криму звівся нанівець. Про це пише на своїй сторінці у Facebook координатор групи «Інформаційний спротив» Дмитро Тимчук.

«З третьої спроби окупанти виконали завдання, якого не змогли виконати ані до 16, ані до 21 березня. Дата 25 березня стала критичним днем для наших військ у Криму», – твердить Тимчук. Водночас активіст сподівається, що «Крим одужає». «Наші війська залишають окуповану зону, та ми не відмовляємося від Криму. Якщо в родині хворіє дитина, її ізолюють, щоб не розносила заразу, але не відмовляються від неї», – наголошує координатор групи «Інформаційний спротив». Тимчук сподівається, що запропонована Заходом військово-технічна допомога сприятиме, зокрема, відродженню українських ВМС. 25 березня після кількох годинного опору російські нападники захопили останній у Криму військовий корабель під синьо-жовтим прапором – тральщик «Черкаси». Саме екіпаж цього судна найактивніше намагався вирватися із заблокованого російськими військами озера Донузлав, яке протягом багатьох років було південною базою ВМС України.

РОСІЯ ГОТУЄТЬСЯ ДО НАПАДУ НА УКРАЇНУ

Росія не відмовилась від плану нападу на територію України «Русская весна» і тримає на кордоні 100-тисячну армію. Про це під час брифінгу заявив секретар Ради національної безпеки та оборони України Андрій Парубій.

Він зазначив, що на сьогодні на кордонах з Україною продовжує перебувати майже 100-тисячне угруповання російської армії, готове до вторгнення на територію України, незважаючи на всі заяви офіційного Кремля.

«Ми можемо сьогодні стверджувати, що триває дія їхнього плану під умовною назвою «Русская весна», продовжуються спроби дестабілізації ситуації в південно-східних регіонах України», – заявив Парубій. За його словами, практично щодня українській стороні вдається затриму-

вати диверсійні групи, які перекидаються з території РФ з метою дестабілізації ситуації в південно-східних регіонах та захоплення адмінбудівель.

Факт накопичення російських військ на українсько-російському кордоні підтвердив і голова Державної прикордонної служби України Микола Литвин. «Триває накопичення військ Росії, які діяли під виглядом навчань. Навчання завершилися, вони залишилися на місцях, щодня маневрують, відбуваються різні провокації, особливо ночами», – сказав він.

12 БАНКІВ «ВІДМИЛИ» ЗА РІК 142 МІЛЬЯРДИ ГРИВЕНЬ

Національний банк виявив при перевірці 12 українських банків конвертаційні центри, через які «відмили» 142 мільярди гривень. Про це заявив 25 березня на засіданні Кабміну глава НБУ Степан Кубів. Він розповів, що один з банків, який отримав рефінансування в розмірі 2 мільярдів гривень для стабілізації, перевів їх в інший банк, «відмивши» близько 1 мільярда гривень готівкою.

Глава НБУ додав, що нині проводиться розширена перевірка фінустанов і моніторинг спільно з Управлінням з боротьби з економічною злочинністю та податковою міліцією.

ГОЛОВА НАФТОГАЗУ ЗІБРАВСЯ ОСКАРЖИТИ СВОЄ ЗАТРИМАННЯ В ЄВРОСУДІ

Голова правління НАК «Нафтогаз України» Євген Бакулін звертатиметься до Європейського суду з прав людини у зв'язку з порушенням його прав під час затримання та арешту. Він має намір звернутися до ЄСПЛ після рішення Апеляційного суду Києва щодо запобіжного заходу.

Адвокат Валентина Теличенко підтвердила, що вона погодилася представляти інтереси Бакуліна в ЄСПЛ. «Побіжне ознайомлення з матеріалами справи дає можливість зробити висновок, що фактично було порушено статтю 5 (незаконний арешт) та статтю 3 (катування) Європейської конвенції, і я погодилася представляти інтереси Бакуліна в ЄСПЛ», – розповіла Теличенко.

Як повідомлялося, 21 березня міліція провела обшуки в офісі компанії НАК «Нафтогаз України». Того ж дня Бакулін затри-

мали. Нагадаємо, «Нафтогаз України» об'єднує найбільші нафтогазовидобувні підприємства країни. Холдинг є монополістом із транзиту та зберігання природного газу в підземних сховищах, а також із транспортування нафти трубопровідним транспортом території України.

СЕРГІЙ ТИГІПКО РВЕТЬСЯ В ПРЕЗИДЕНТИ

Рішення депутата парламенту Сергія Тигіпка балотуватися в президенти не було погоджено з Партією регіонів. Про це сказав журналістам голова фракції ПР у Верховній Раді Олександр Єфремов.

«У нас в партії складалася ситуація, що ми були готові підтримати висунення Тигіпка. Чому він «стартовує» у цей період – це треба поставити запитання йому», – здивувався Єфремов. «Я 25 березня вранці бачив його на погоджувальній раді, він нічого не сказав, він прийняв для себе рішення. Я поважаю рішення інших людей, але я більше поважаю рішення своєї політичної сили», – додав Єфремов.

При цьому він не виключив можливість того, що ПР все ж ухвалить на з'їзді рішення про підтримку Тигіпка як кандидата в президенти. Як відомо, С.Тигіпка подав документи до ЦВК для реєстрації його кандидатом як самовисуванця.

Про своє рішення балотуватися на виборах Президента України також заявили колишній губернатор Харківщини М.Добкін, колишній перший заступник генпрокурора України Р.Кузьмін, экс-прем'єр-міністр України Ю.Тимошенко, лідер партії УДАР В.Кличко, лідер «Правого сектора» Д.Ярош та бізнесмен В.Рабинович.

ЗУРАБ АЛАСАНІЯ КЕРУВАТИМЕ НАЦІОНАЛЬНОЮ ТЕЛЕКОМПАНІЄЮ УКРАЇНИ

Кабінет міністрів України затвердив 25 березня відомого харківського журналіста, засновника інтернет-видання «Медіа Порт» Зураба Аласанію на посаду голови Національної телекомпанії

України (НТКУ). Про це сам журналіст повідомив в ефірі «Громадського радіо».

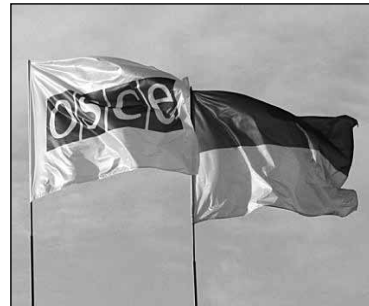
Згідно з інформацією, кандидатуру Аласанії Кабміну запропонували представники медіа-спільноти, з якими перед засіданням Кабміну зустрівся прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк.

Як відомо, тимчасовим виконувачем обов'язків голови НТКУ був Олександр Пантелеймонов. 18 березня депутати від «Свободи» силоміць змусили його написати заяву про відставку. Українська влада засудила такі дії «свободівців».

В УКРАЇНУ ПРИБУЛИ ПРЕДСТАВНИКИ МІСІЇ ОБСЄ

Члени моніторингової місії ОБСЄ, які вже прибули до Києва, готуються до виїзду в регіони України. Про це 25 березня на брифінгу заявив глава наглядової місії ОБСЄ Адам Коберацький. За його словами, в Україну вже прибув 51 спостерігач. Їх буде розміщено в 10 містах України, виключаючи кримські.

Метою місії є вивчення існуючої ситуації в країні, проблем напруженості, дотримання прав людини, свободи пересувань та інші питання.

«Ми повинні дати чітку картину подій в Україні», – зазначив Коберацький і додав, що місія діє за запитом української влади. Перші звіти про її діяльність він очікує в кінці наступного тижня.

Як повідомлялося, 21 березня постійна рада ОБСЄ схвалила рішення про відрядження в Україну спеціальної моніторингової місії міжнародних спостерігачів. Спочатку місія складатиметься зі 100 цивільних спостерігачів і буде направлена на 6 місяців в 9 українських регіонів, однак її мандат може бути продовжений у разі відповідного запиту з боку України.

УКРАЇНСЬКІ ЕКСПЕРТИ: «РОСІЯ ЗАГРОЖУЄ СВІТОВІЙ ЦИВІЛІЗАЦІЇ»

Політичні експерти, колишні представники українського військово-оборонного сектору відвідали штаб-квартиру НАТО в Брюсселі. Мета – донести своє бачення ситуації в Україні та розповісти про виклики, які створює російська військова окупація України всьому світові й, зокрема, північноатлантичній цивілізації.

Разом з представниками НАТО, колишні міністри, очільники оборонного відомства та СБУ провели консультації, щодо того, як зупинити можливе подальше воєнне вторгнення Російської Федерації в Україну.

Об'єднання зусиль України та НАТО може допомогти в запобіганні подальшій ескалації ситуації, переконував представників Північноатлантичного альянсу

колишній український міністр закордонних справ Володимир Огризко. Він наголосив, що країни-члени НАТО зі свого боку підтверджують свої зобов'язання в рамках Будапештського меморандуму 1994 року.

Тим часом колишній голова СБУ Ігор Смеско пояснює: він та його колеги намагалися донести партнерам із НАТО, що Росія своїми діями втілює свою стратегічну мету: не допустити приєднання України до європейських структур, включно із безпековими. Попередня влада «розгромила оборонно-безпековий сектор до самих низів, аж до військоматів», пояснив представникам НАТО колишній прем'єр-міністр України, экс-секретар Ради національної безпеки й оборони Євген Марчук. Це, на його думку, «додало аргументації» й було важливо для розуміння обсягів та сутності необхідної військово-технічної допомоги з боку НАТО.

МВФ МОЖЕ НАДАТИ УКРАЇНІ 15-20 МІЛЬЯРДІВ ДОЛАРІВ

Обсяг термінової допомоги Міжнародного валютного фонду (МВФ) Україні може становити від 15 до 20 мільярдів доларів, повідомив міністр фінансів України Олександр Шлапак.

«Сподіваюся, дуже скоро ми знімемо останнє протиріччя. Я переконаний, що ми успішно завершимо переговори з МВФ», – сказав він перед початком засідання Кабінету міністрів 25 березня.

Втім, за словами Шлапака, остаточно обсяг фінансування ще не визначено: МВФ потрібні додаткові консультації з іншими потенційними донорами України.

Розповідаючи про перспективи перегляду бюджету, Шлапак повідомив, що його дефіцит заплановано зберегти на рівні, запланованому попереднім урядом (71,6 мільярда гривень), проте очікуються зміни дохідної й видаткової частин. Глава Мінфіну також нагадав, що в 2014 році прогнозоване падіння ВВП становитиме 3%.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

У ФОКУСІ - УКРАЇНА

«Ми, лідери Канади, Франції, Німеччини, Італії, Японії, Сполученого Королівства, Сполучених Штатів, президент Ради ЄС і президент Єврокомісії зустрілися в Гаазі, щоб знову підтвердити нашу підтримку суверенітету України, її територіальної цілісності та незалежності», – йдеться у Гаазькій декларації G-7, яку було ухвалено ввечері 24 березня.

У документі наголошується, що міжнародне право забороняє завоювання частиною або всією територією іншої держави «через примус або силу». Також «велика сімка» засудила референдум, проведений у Криму з порушенням Конституції України.

закликаємо всі сторони гарантувати безпечний і надійний доступ моніторингової місії ОБСЄ на всій території України, щоб її члени могли виконати свій мандат», – підкреслюється в документі.

Лідери G-7 констатували також, що зібралися разом з причини «загальних переконань і загальної відповідальності». «Дії Росії в останні тижні не узгоджуються з ними. У цих умовах ми не братимемо участі в запланованому самміті в Сочі. Ми припиняємо нашу участь у G-8, поки Росія не змінить свій курс, і міжнародна ситуація відповідатиме конструктивному діалогу G-8», – підтвердили раніше озвучене рішення лідери «великої сімки». Разом з тим, вони заявили про намір продовжити зустріч у форматі G-7 у червні 2014 року в Брюсселі для обговорення широкого порядку денного.

У центрі дискусій «великої сімки» – Україна

ЩО РОБИТИ З ПУТЛЕРОМ?

Країни «великої сімки» ухвалили в Гаазі декларацію, в якій підтримали суверенітет і територіальну цілісність України та пригрозили Росії серйозними наслідками в разі подальшого нагнітання ситуації

«Ми також рішуче засуджуємо незаконну спробу Росії анексувати Крим в порушення норм міжнародного права і положень конкретних міжнародних зобов'язань. Ми цього не визнаємо», – заявили лідери країн G-7. У зв'язку з цим вони знову нагадали, що дії Росії «матимуть серйозні наслідки».

«Це явне порушення міжнародного права є серйозним викликом верховенству права в усьому світі і має бути занепокоєнням для всіх країн. У відповідь на порушення Росією українського суверенітету і територіальної цілісності та для демонстрації нашої рішучості відповісти на ці незаконні дії, індивідуально і колективно, ми ввели різноманітні санкції проти Росії відносно відповідальних осіб і організацій. Ми, як і раніше, готові активізувати дії, в тому числі секторальні скоординовані санкції, які дедалі істотніше впливатимуть на російську економіку, якщо Росія продовжуватиме нагнітати ситуацію», – заявляють у своїй декларації лідери G-7. Вони також нагадали Росії про її міжнародні зобов'язання, включаючи обов'язки щодо світової економіки.

«Росія повинна зробити чіткий вибір. Дипломатичні засоби для деескалації ситуації залишаються відкритими, і ми закликаємо уряд Росії їх використати. Росія повинна поважати територіальну цілісність і суверенітет України, почати переговори з українським урядом і скористатися запропонованими міжнародними посередниками та моніторингом, щоб вирішувати будь-які законні заклопотаності», – наголошується в декларації.

Торкаючись діяльності місії ОБСЄ на території України, лідери найбільш розвинутих країн світу заявили: «Ми з нетерпінням чекаємо початку розгортання місії ОБСЄ з метою сприяння діалогу, зниження напруженості і сприяння нормалізації ситуації в Україні. Ми

«Ми також проконсультували наших міністрів закордонних справ не бути присутнім на зустрічі в квітні в Москві. Крім того, ми вирішили, що міністри енергетики G-7 зустрінуться для обговорення шляхів зміцнення нашої колективної енергетичної безпеки», – повідомили про ухвалені рішення лідери G-7.

«У той же час ми тверді у нашій підтримці народу України, який прагне до відновлення єдності, демократії, політичної стабільності та економічного процвітання для своєї країни. Ми висловлюємо вдячність українському уряду в реалізації амбітної програми реформ і сприятимемо її реалізації, оскільки Україна прагне почати нову главу в своїй історії, засновану на широкій конституційній реформі, вільних і справедливих президентських виборах, заохочення прав людини та поваги національних меншин», – наголошується в декларації.

Крім того, в документі окремо виписано пункт стосовно матеріально-фінансової допомоги Україні. «Міжнародний валютний фонд (МВФ) відіграє центральну роль у міжнародних зусиллях з надання підтримки українським реформам, ослабленні українській економіці та кращої інтеграції країни з ринковою економікою у багатосторонню систему.

Ми рішуче підтримуємо переговори МВФ з українською владою і закликаємо до їхнього якнайшвидшого завершення. Підтримка МВФ матиме вирішальне значення для додаткової допомоги Світового банку, інших міжнародних фінансових установ, ЄС і двосторонніх джерел. Ми, як і раніше, єдині в своїй рішучості скоординовано надавати більшу фінансову підтримку Україні», – запевнили лідери G-7.

Процитована декларація – засадничий документ, який визнача-

тиме політичну погоду на планеті на найближчі роки, а то й десятиліття. Лідери найбільш розвинутих країн світу прибули до Гааги (Голландія) на самміт з питань ядерної безпеки, однак у фокусі всіх переговорів і залаштункових бесід неодмінно була Україна. Президент США Барак Обама та його партнери з Великої Британії, Франції, Канади, Німеччини, Італії, Японії намагалися знайти відповідь на найбільш пекуче сьогодні для світової спільноти запитання: «Що робити з Путіним?», якого дедалі частіше називають Путлером. Бо те, що він робить, дуже нагадує «діяльність» іншого політичного маньяка – Адольфа Гітлера.

На брифінгу після закінчення самміту з питань ядерної безпеки в Гаазі президент США Барак Обама, зокрема, сказав: «Путінська Росія має шанс вирішити конфлікт з Україною дипломатичним шляхом, але якщо вона продовжить агресію, проти неї будуть введені додаткові санкції, які позначатимуться на цілих секторах економіки... Ми не визнаємо того, що сталося в Криму. Але ми також занепокоєні подальшими діями Росії по відношенню до України. І я, і лідери ЄС анонсували, що ми провели консультації і визначили рамки додаткових санкцій, якщо Росія зробить наступний крок. Але при цьому ми кажемо: пане Путін, для Росії можливий й інший шлях, український уряд заявляє, що він готовий до переговорів».

Обама вкотре наголосив, що міжнародна спільнота виступає за дипломатичне вирішення цього конфлікту, яке б дозволило деескалувати ситуацію та мало б результатом виведення російських військ з українського Криму. «Тепер черга Росії повести себе відповідально й повернутися в рамки міжнародних норм та міжнародних законів», – сказав американський президент.

Він також підкреслив, що якщо Росія все ж не припинить агресію, то додаткові санкції, хоча й матимуть вплив на світову економіку, але набагато сильніше позначатимуться на самій Росії. При цьому президент США підкреслив, що якщо зараз санкції стосуються окремих осіб, то додаткові санкції вдарять по цілих секторах російської економіки, зокрема енергетичному, фінансовому та військовому, а також стосуватимуться торговельних відносин між Заходом та Росією.

Виступаючи на прес-конференції в Гаазі, Обама також сказав, що «Америка стикається нині з багатьма викликами. Росія – регіональна сила, яка загрожує деяким своїм сусідам. Але це не прояв сили, а прояв слабкості».

«Ми не вестимо війну з Росією. Але це не означає, що Росія не буде ізолювана. Росія сьогодні набагато більш ізолювана, ніж п'ять років тому під час війни з Грузією», – зазначив Барак Обама.

Під час самміту в Гаазі США заручилися обіцянкою України зберегти свій без'ядерний статус, незважаючи на загрозу широкомасштабного російського вторгнення і сумнівів деяких українських політиків у доцільності відмови Києва від ядерної зброї 20 років тому. У спільній заяві, зробленій за лаштунками самміту, США та Україна відзначили, що «підтверджують свою відданість узятим зобов'язанням щодо нерозповсюдження ядерної зброї».

Відповідно до меморандуму, підписаного в 1994 році в Будапешті, Україна погоджувалася вивести всю ядерну зброю зі своєї території і приєднатися до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї як неядерна держава. Але після російської анексії Криму деякі українські політики засумнівалися в розумності цього меморандуму.

Депутат Верховної Ради від партії УДАР Павло Різаненко в інтерв'ю газеті USA Today заявив, що в Україні наростає відчуття, що цей меморандум негативно відбився на безпеці країни. Він нагадав, що в обмін на відмову Києва від ядерної зброї, що дісталася від Радянського Союзу після його розпаду, США, Велика Британія та Росія гарантували територіальну цілісність України. «Ми відмовилися від ядерної зброї через цей меморандум. Тепер в Україні є сильне відчуття, що ми припустилися великої помилки», – заявив П.Різаненко.

Підкресливши важливість вивезення високозбагачених ядерних матеріалів з України, уряд США одночасно засудив Росію за «невиконання своїх зобов'язань відповідно до Будапештського меморандуму через односторонні військові дії в Україні».

«Дії Росії підривають основу глобальної системи безпеки і ставлять під загрозу мир і безпеку в Європі, – наголошується в спільній заяві. – Україна і США підкреслюють, що вони не визнають незаконної анексії Криму. Крим є невід'ємною частиною України. США продовжать допомагати Україні утворювати свій суверенітет і територіальну цілісність. У той час як народ України працюватиме над відновленням єдності, миру і безпеки своєї країни, США надаватимуть йому підтримку».

США також підтвердили свої зобов'язання щодо установки – джерела нейтронів, побудованої за їхнього сприяння в Харкові, заявивши, що «продовжуватимуть надавати технічну підтримку» Україні в завершенні монтажу обладнання, тестуванні, запуску установки в експлуатацію та її виведенні на повну потужність у найкоротші терміни».

Іван Стеценко
Спеціально
для «Нової газети»
Гаага (Голландія)

В АМЕРИЦІ

КОМІТЕТ ПАЛАТИ
ПРЕДСТАВНИКІВ
УХВАЛИВ
ЗАКОНОПРОЕКТ
СТОСОВНО ПІДТРИМКИ
УКРАЇНИ

Комітет у міжнародних справах Палати представників Конгресу США переважною більшістю голосів ухвалив з поправками законопроект H.R.4278 стосовно підтримки України та санкцій проти РФ.

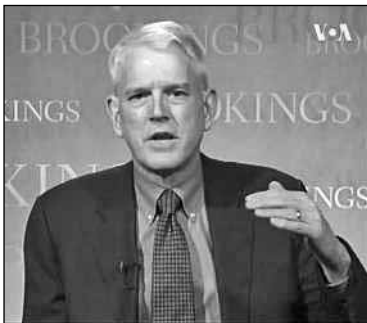

«Збройне вторгнення Росії в Україну та незаконна анексія Криму створили міжнародну кризу, й небезпека ще далека до свого завершення. Якщо ми хочемо утримати Путіна від подальшої агресії, США та наші союзники повинні вжити негайних заходів для зміцнення суверенітету й незалежності України, а також покарати російських чиновників та інших осіб, які несуть відповідальність за ці дії», – зазначив під час обговорень голова Комітету конгресмен Ед Ройс.

Він наголосив, що ухвалення Комітетом цього законопроект «надсилає чіткий сигнал про рішучість Америки, який буде почутий в Києві, Москві та усьому регіоні».

СТІВЕН ПАЙФЕР:
«ЗАХІД МОЖЕ
ПЕРЕКРИТИ РОСІЇ
ВСЕ МІЖНАРОДНЕ
КРЕДИТУВАННЯ»

Захід не готовий воювати за Україну, але готовий застосувати проти Росії найжорсткіші економічні санкції. Так вважає колишній посол США в Україні, а нині експерт Інституту Брукінгса Стівен Пайфер.

«Я не думаю, що Вашингтон та Брюссель вже ухвалили рішення щодо розв'язання повномасштабної фінансової війни проти Росії. Але певною мірою ця війна вже почалася. Фінансові ринки нервують через погрози і невизначеності перспективи. Ми вже бачимо повідомлення з Москви про відтік капіталів. Десять днів тому Голдман Сакс знизив свій прогноз щодо зростання економіки Росії з 3-х до 1-го відсотка. Російським компаніям стало значно важче шукати фінансування. І це тільки на початку санкцій», – вважає С.Пайфер. «Судячи з розмов, чиновники у Вашингтоні вірять, що не так важко заморозити все міжнародне кредитування росій-

ським підприємствам. Це один з прикладів секторальних санкцій, до яких може вдаватися Захід», – заявив колишній посол.

А от щодо військової допомоги, то тут Пайфер радить українцям не мати невинуватих сподівань: «На Заході мало ентузіазму щодо військової допомоги. І це було чітко донесено до Києва. Ми не хочемо, щоб українські високопосадовці приймали рішення, базуючись на хибних сподіваннях щодо військової підтримки Заходу».

СЕНАТОР М.РУБІО
ЗАКЛИКАЄ ДО
ДИПЛОМАТИЧНОЇ
ІЗОЛЯЦІЇ РОСІЇ

Сенатор від штату Флорида Марко Рубіо, якого вважають потенційним кандидатом у президенти США від Республіканської партії, закликав до дипломатичної ізоляції Росії у зв'язку з кризою в Україні і захопленням Криму Москвою.

«Замість того, щоб скасовувати один самміт чи технічні переговори, Росію слід негайно виключити з усіх міжнародних форумів, які не мають істотного значення для врегулювання даної кризи, включно з «великою вісімкою» – написав Рубіо в статті у Washington Post.

«Рада Росія-НАТО має бути розпущена. Від співпраці з Росією з глобальних стратегічних проблем слід відмовитися, поки мешканці Криму не отримають можливість вільно й справедливо визначити свою долю без зовнішнього тиску. Простіше кажучи, Росію більше не слід розглядати, як відповідального партнера у вирішенні будь-яких суттєвих міжнародних проблем», – зазначив сенатор.

Рубіо вважає, що Обама повинен закликати союзників США ввести ембарго на постачання зброї до Росії. Американський законодавець наполягає також, що вторгнення Росії до Криму розвіяло міф про те, що «якщо зачинити двері до НАТО для майбутніх членів альянсу, це послабить російську агресивність».

HUMAN RIGHTS WATCH:
«У КРИМУ Б'ЮТЬ
І КАТУЮТЬ ЛЮДЕЙ»

Міжнародна правозахисна організація Human Rights Watch заявляє, що двох українських активістів били, а одного катували проросійські сили в Криму. Правозахисники заявляють, що Андрія Щекуна і Анатолія Ковальського, які в Криму організовували проукраїнські акції, затримали, допитували і били протягом 11 днів. Щекуна при цьому катували електрошокером, зв'язували і часто залишали роздягненим, наголошують у Human Rights Watch. За даними базованої в Нью-Йорку групи, ще щонайменше четверо активістів були затримані проросійськими силами цього місяця, трьох і досі не звільнили.

За словами директора Human Rights Watch з Європи і Централь-

ної Азії Г'ю Вільямсона, «ці жахливі затримання і заяви про катування в Криму вимагають ретельного розслідування». За даними правозахисників, досі зниклими вважаються щонайменше шестеро українських військовиків, затриманих раніше.

СМЕРТНОСНИЙ
ЗСУВ ҐРУНТУ В ШТАТІ
ВАШИНГТОН

Щонайменше 24 особи загинуло, 176 вважаються зниклими без вісті в результаті зсуву ґрунту 22 березня в рибальському селі на березі річки Стілагуаміш (штат Вашингтон). Багато людей також поранено, деякі з них, в тому числі немовля, перебувають у критичному стані. Таку інформацію оприлюднив голова управління з надзвичайних ситуацій каунті Сногومیш штату Вашингтон Джон Пеннінгтон. «Я вірю, що ми не побачимо всіх цих 176 осіб у списку жертв. Я думаю, що частина цих людей зуміла вижити», – сказав він.

На місці стихійного лиха тривають пошуки тих, хто, можливо, вижив і досі перебуває під уламками дерев, будинків чи товщею каміння й ґрунту.

Зсув стався вранці 22 березня, камінням та глиною накрило колишнє рибальське містечко, розташоване за 80 км на північний схід від Сіетла. Місцева влада не знає, скільки людей там мешкало на той час. «Нам необхідно з'ясувати, чи були зруйновані будинки постійним місцем проживання, чи в них лише відпочивали. Але ми точно знаємо, що то була субота і, ймовірно, людей у тих будинках було більше, ніж посеред тижня», – сказав шеф рятувальних операцій Джон Пеннінгтон.

Стихія зруйнувала 30 із 49 будинків населеного пункту. Уламки заблокували 105-кілометровий відрізок гайвею. 2,5 кв. кілометри території опинилися під лавою каміння й землі. Влада каже, що зсув стався через підйом ґрунтових вод, спричинений таненням снігу та сильними й довготривалими зливами. У зв'язку з трагічними подіями президент США Барак Обама оголосив у штаті Вашингтон режим надзвичайного стану. Мешканцям населених пунктів уздовж берега річки рекомендовано евакуюватися.

СПОЧАТКУ КРИМ,
ТЕПЕР – АЛЯСКА?

Москва ініціювала розміщення на сайті Білого дому петиції про приєднання Аляски до Росії. Вона вже збрала більш як 21 тисячу голосів на свою підтримку. Для того, щоб американська влада офіційно відповіла на петицію, до 20 квітня необхідно зібрати 100 тисяч підписів під нею.

«Голосуйте за відокремлення Аляски від США й приєднання її до Росії», – закликає петиція. В ній наголошується, що мешканці Сибіру перебралися на Аляску через Берінгову протоку ще в стародавні часи, і стверджується, що росіяни стали першими європейцями, які відвідали Аляску.

Тим часом постійний представник Росії при ЄС Володимир Чижов під час телепередачі «Шоу Ендрю Марра» на телеканалі BBC One, головною темою якої була ситуація в Україні, на процитоване ведучим попередження сенатора Джона Маккейна «Молдова стане наступною після Криму» сказав: «Скажіть Маккейну – нехай стежить за Аляскою» і додав, що колись Аляска була частиною Росії.

Б.ОБАМА МАЄ НАМІР
ПОЗБАВИТИ АНБ ПРАВА
ЗБИРАТИ ДАНІ ПРО
ТЕЛЕФОННІ ДЗВІНКИ

Президент США Барак Обама має намір позбавити Агентство національної безпеки (АНБ) права збирати дані про телефонні дзвінки. Про це повідомила газета «Нью-Йорк Таймс». Адміністрація президента найближчим часом надішле до Конгресу відповідний законопроект.

За даними газети, проект закону передбачає, що АНБ припинить практику збирання й зберігання даних про телефонні розмови, які ведуться на території США. Дані про дзвінки зберігатимуться лише у телефонних компаніях, причому не довше, ніж це передбачено законом.

У АНБ, в свою чергу, залишиться право доступу до даних про номер абонента, дату й тривалість розмов, однак отримати таку інформацію спецслужба зможе тільки після спеціального дозволу, який видаватиметься судом.

ТІЛООХОРОНЦІВ
ПРЕЗИДЕНТА США
ВІДПРАВИЛИ ДОДОМУ
ЗА ПЯТИКУ

Трьох агентів Секретної служби США відправили з Голландії до США за порушення дисципліни. Про це повідомила інформаційна агенція Associated Press.

Як повідомив представник Секретної служби, агентів повернули додому після того, як одного з них побачили нападитку в амстердамському готелі. Агент був настільки п'яним, що не міг самостійно рухатися. З'ясувалося, що він пиячив ще з двома агентами служби, які виявилися витривалішими й самостійно дісталися своїх номерів у готелі.

Повідомляється, що всі троє були працівниками підрозділу Counter Assault Team, завдання якого – захищати президента США у разі нападу.

Представник відомства заявив, що інцидент ніяк не компроментує Секретну службу, оскільки стався до прибуття Барака Обами до Голландії, який прилетів 24 березня до Амстердаму, аби взяти участь у самміті з ядерної безпеки та зустрічі лідерів держав «великої сімки».

Це не перший випадок, коли працівники Секретної служби опиняються в центрі скандалу. В листопаді минулого року американський сенатор Рональд Джонсон повідомив про численні випадки аморальної поведінки агентів і керівництва Секретної служби в 17 країнах світу. Зокрема, йшлося про пиятику, використання повій та походи борделями.

У США СТВОРИЛИ
РОБОТА-СТРИПТИЗЕРКУ

Художник Джордан Вулфсон і дизайнер-студія Spectral Motion створили людиноподібну модель стриптизерки, яку показали в нью-йоркській галереї Дейвида Звірнера.

Конструкція – це фігура жінки, яка танцює у відвертому вбранні перед дзеркалом. Обличчя робота-стриптизерки приховує маска відьми. Пластика робота-стриптизерки настільки добре опрацьована, що її можна сплутати з живою людиною. Особливо це стосується губ, кінчиків пальців і стегон. Але, якщо добре придивитися, можна побачити поршні-суглоби та інші деталі роботи.

Відвідувачі виставки розділилися на два табори: одні оцінюють інсталяцію як моторошну й жахливу, а інші вважають, що робот навіть симпатичний.

За повідомленнями американських та світових інформаційних агенцій

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

Два способи заощадити гроші коли, купуєте авто марки GM

**Отримайте
уповноваження
на фірмову знижку
"GM Factory Pricing"**

Скануйте тут, щоб отримати номер
уповноваження на фірмову знижку
"GM Factory Pricing." Вся інформація тут:
LoveMyCreditUnion.org/GM

**Наші відсотки
позичок на авто —
одні з найнижчих
2.95%*^{apr}**

Скануйте тут, щоб внести аплікацію
онлайн на позичку на авто:
Selfreliance.Com

*Позички на авто можуть бути до \$35,000 або 100% вартості авто перед нарахуванням податку, "title" і додаткових коштів, однак ціна не може перевищувати "NADA" retail суму на визначених типах машин. Кредитоспособність апліканта, фінансове відношення продавця впливає на процентну ставку, термін і суму "down payment". Інші умови можуть бути пристосовані. **Коли позичка є на \$1,000 при 2.95% APR (річна процентна ставка), місячна оплата дорівнює \$22.11 на 48 місяців. **Коли позичка є на \$1,000 при 3.75% APR (річна процентна ставка), місячна оплата дорівнює \$22.47 на 48 місяців. Позички на авто можуть бути до 60 місяців при вищій % ставці. Пропозиція обмежена в часі й може бути колинебудь скасована. За докладною інформацією телефонуйте на безкоштовний #888.222.8571. Фірма General Motors пропонує членам особливі ціни при закупі різних автомашин марки GM. Це на додаток до існуючих пропозицій у кредитівці. Залежно від типу авто, ви можете ошадити сотки, або й тисячі дол. при закупі авто марки Chevrolet, Buick або GMC тільки тому, що Ви є членом кредитівки.

Українська Православна
Церква США

Ukrainian Orthodox Church
of the USA

Молитовно вшануймо пам'ять **Героїв НЕБЕСНОЇ СОТНІ**

30 березня 2014 року Божого
о 7 годині вечора

в Українській Православній церкві-пам'ятнику
св. Андрія Первозванного – Саут Баунд Брук, Н. Дж.

Let us remember the fallen Heroes of Ukraine -
"НЕБЕСНА СОТНЯ"

on Sunday, March 30, 2014 at 7pm

St. Andrew Ukrainian Orthodox Memorial Church
South Bound Brook, NJ

Відзначення 25-ліття виходу УГКЦ з підпілля та 40-ліття діяльності Товариства “Свята Софія” в США

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА
SHEVCHENKO SCIENTIFIC SOCIETY, INC.

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

LASALLE
UNIVERSITY

Східно-Європейський
Дослідний Інститут
ім. Липинського

Субота, 3 травня 2014 року

Каплиця Університету Ла Саль (20th and Olney Ave.,
Philadelphia)

9:00 год. ранку - 4:00 год. пополудні - Міжнародна наукова
конференція “Катакомбна Церква в XX-му
столітті” (англомовна). Виставка “До Світа Воскресіння крізь
терни катакомб”. Кошт: 30 дол. (включає перекуску та обід).

Неділя, 4 травня 2014 року

Дім Товариства “Свята Софія” (7911 Whitewood Rd., Elkins
Park, PA 19027).

9.15 год. ранку-12.30 год. пополудні - Відкриття Музейної
кімнати Патріярха Йосифа Сліпого. Круглий стіл “Патріярх
Йосиф Сліпий очима молодих науковців” (україномовна).
Кошт: 10 дол. (включає перекуску).

Центр духовності сс. Василянок (710 Fox Chase Road,
Fox Chase Manor, PA 19046)

6.00 год. вечора - Святочне прийняття з нагоди 40-ліття
Товариства “Свята Софія” США з науково-культурною
програмою (вступ: добровільні датки)

Прохання надсилати реєстрацію (ім'я, прізвище, адреса,
контактний телефон, е-мейл, події, на які особа реєструється)
разом з оплатою (з позначкою - Conference) до 1 квітня на
адресу: St. Sophia Religious Association, 7911 Whitewood Rd.,
Elkins Park, PA 19027. За додатковою інформацією просимо
звертатися за тел. 215-635-1555; 267-902-8531 або на
електронну пошту: st.sophiara@yahoo.com

У ШЕВЧЕНКОВІМ КРАЮ

Тарас Шевченко
Старости, 1844, офорт

У ШЕВЧЕНКОВІМ КРАЮ

перша із двох виставок, організованих
з нагоди 200-ліття з дня народження
Тараса Шевченка

Ікони, рушники та одяг

Виставка відкрита від 29 березня 2014 р.

Через теперішні події в Україні відкриття великої
виставки Тарас Шевченко: поет, мистець, ікона,
організованої у співпраці з Національним музеєм
Тараса Шевченка у Києві, заплановано 11 травня 2014 р.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
222 East 6th Street
New York, NY 10003

T: 212.228.0110

F: 212.228.1947

info@ukrainianmuseum.org

www.ukrainianmuseum.org

Години Музею:

від середи до неділі

11:30 ранку – 5:00 год. по пол.

Страхування життя – навіщо воно мені потрібне?

“

Особи, які б найбільше постраждали від
вашого відходу, потребують, щоб ваше
життя було застраховане.

”

Телефонуйте:
888-538-2833

Наявне не в усіх штатах.

**Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!**

Інтернет: www.sumafcu.org

ВЕСНА: вся природа пробудилась! Не дрімайте! Якщо Ви платите оренду від \$1,200 і вище, то подумайте, чи не варто стати власником житла:

Наприклад, при купівлі кондомініуму або СО-ОР за \$200,000 із першим внеском \$20,000 та іпотекою у \$180,000 при 3.00% річних оплата буде така:

Кредит - \$759.00 Послуги - \$150.00 Податок - \$250.00 Разом - \$1,159.00

Не думайте довго, бо ціни на нерухомість зростають!

Наприклад: за \$100,000 банки виплачують річні дивіденди від \$50 до \$900 на рік ☹

Порівняйте з нашими: від \$750 до \$2,150 ☺

**Наші відсотки на позички теж кращі, ніж у сусідніх банках.
Телефонуйте 914-220-4900.**

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі

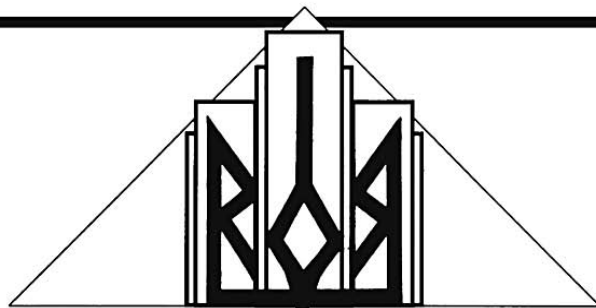
16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335
E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677
E-mail: newhaven@sumafcu.org

**SELF RELIANCE (NJ)
FEDERAL CREDIT UNION**

**САМОПОМІЧ (Н.Дж.)
Федеральна Кредитна Співка**

**PRINCIPAL OFFICE
851 ALLWOOD ROAD
Clifton, NJ 07012
(973) 471-0700**

**BOTANY VILLAGE OFFICE
237 DAYTON AVE.
CLIFTON, NJ 07011
(973) 772-0620**

**Toll Free:
1-888-BANK UKE
www.bankuke.com**

Business Loans from 4.50% APR*

Car Loans from 0.99% APR*

Second Mortgage Fixed from 3.00% APR*
up to \$150,000 No closing costs

**Please contact our loan department
973-471-0700, ext. 17 or 20**
* Rates are effective May 20, 2013 and are subject to change without notice.

EAST VILLAGE MEAT MARKET
J. Baczynsky

**Найпопулярніший у Нью-Йорку
український м'ясний магазин пропонує
широкий вибір вуджених домашніх ковбас та
свіжовиготовлених гарячих і холодних виробів
української та європейської кухні.**

Tel. (212) 228 - 5590
Fax (212) 979 - 6593
E-mail: Eastvillagemeats@hotmail.com

**139 2nd Ave. (Bet. 8th and 9th Streets)
NEW YORK, NY 10003**

Store Hours
Monday – Thursday 8:00 am – 6:00 pm
Friday 8:00 am – 7:00 pm
Saturday 8:00 am – 6:00 pm

VISA • MASTERCARD • ACCEPTED

Жива парафія – місце зустрічі з живим Христом

Місцем, де найчастіше зароджується, зростає і дозріває святість християнина, є парафія. У живій парафії прицерковні організації поєднують свою діяльність з молитвою, черпаючи з неї силу і натхнення. Хто повинен подбати про те, щоб наші парафії були справді живими? Може, єпископ? Може, наш парох разом з іншими душпастирями? Може, ще трохи катехити чи богопосвячені особи, якщо їхній монастир знаходиться на території парафії? Відповідь на ці запитання проста: за оживлення парафії несе відповідальність кожен із нас...

З пастирського послання

Благословення Господнє на Вас!

+ Святослав (Шевчук),

Верховний Архієпископ

Української Греко-Католицької Церкви

За благословенням Високопреосвященного Митрополита Стефана Сороки

«МАТЕРІ В МОЛИТВІ»

запрошують на VI з'їзд,

який відбудеться 5 квітня, в суботу,

у передмісті Філадельфії Дженкінтавні (Пенсильванія),

в церкві Святого Михайла

Матері в молитві

Єдинимось у молитві,
ми врятуємо наших дітей

ПРОГРАМА

Сповідь

9:00 - Молитва матерів і батьків за дітей

10:00 - Свята Літургія в намірі матерів

Обід

Похід до монастиря Сестер-Василіянок

У монастирі для дітей, молоді та дорослих

відбуватиметься зустріч на тему:

**«Українські новомученики – покровителі
християнських родин»**

Прохання замовляти місця в автобусі з Нью-Йорку:

Ярослава Пристай: Тел: 718-909-8777; yaroslava1957@gmail.com

Олександра Прадивус: Тел: 718-866-6481; olekus@gmail.com,

Канцелярія церкви Св. Юра: Тел: 212-674-1615

о.Володимир Костюк, церква Св. Михайла, Філадельфія

Ірина Дорош, керівник групи «Матерів у Молитві» у Філадельфії

Тел: 215- 939-1948 doroshiryna@yahoo.com

*У ПРОГРАМІ МОЖЛИВІ ЗМІНИ

У ГРОМАДІ

16 березня в Українському освітньо-культурному центрі в Дженквітавні, передмісті Філадельфії, відбулася літературно-музична вистава «Свою Україну любіть або Заповіт» за участю камерного хору «Аколада» під керівництвом Богдана Генґала, переможця багатьох українських та міжнародних фестивалів.

Пролунали невмирущі Шевченкові твори в поетичному та музичному виконанні, серед яких «Заповіт», «Кавказ», «Юродивий», «Реве та стогне Дніпр широкий», «Чигирине, Чигирине», «Розрита могила», «Сон» та інші.

Наш хор виконав 8 шевченківських творів, втілених у музиці різними композиторами в різні епохи, – сказав у короткому інтерв'ю нашому тижневику Богдан Генґало, художній керівник камерного хору «Аколада». Багато працювали, бо хотілося виконати бодай наблизено так, з такою силою звучання, як це написав Тарас Шевченко...

СВОЮ УКРАЇНУ ЛЮБІТЬ

Фрагмент вистави за участю камерного хору «Аколада»

За реакцією й відгуками слухачької аудиторії, колективу це вдалося. Кожен твір у виконанні «Аколади» сприймався так, немов написаний сьогодні й про сьогодні.

Коли лунала пісня Левка Ревуцького «Ой, чого ж ти почорніло, зеленее поле» на слова Тараса Шевченка, на відеоекрані, який став того вечора своєрідним містком між шевченківською

епохою та сьогоднішнім, «йшли» кадри київського Майдану, який потопав у пекельному вогні, стікав кров'ю, але не здавався.

Організатори вистави висловлюють щирі вдячності головним спонсорам програми: Українському освітньо-культурному центру та компанії «Priority Homescare», де директором Аліна Завгородня.

Вл. інф.

БРИТАНСЬКА БІБЛІОТЕКА, «НЕБАЧЕНА УКРАЇНА» Й ШЕВЧЕНКО

За рішенням ЮНЕСКО, 2014 рік проголошено Роком Тараса Шевченка. Ювілейні святкування вже відбулися в багатьох країнах світу. 17 березня до цих святкувань приєдналася й національна книгозбірня Туманного альбіону – Британська бібліотека. У Шевченківських урочистостях з промовистою назвою «Taras Shevchenko: Beyond the Nation» узяв участь і Петро Фединський, американський журналіст українського походження, автор першого повного перекладу «Кобзаря» англійською мовою, який побачив світ минулого року у видавництві «Глагослав».

Українська культура й надалі залишається «невидимою» для багатьох діячів культури за межами України. Пробити цей мур «небачення України» – наше спільне завдання, – підкреслив у своєму виступі Петро Фединський, який щойно повернувся з Києва, де впродовж двох тижнів часто бував на Майдані й брав участь у відзначеннях 200-ї річниці Шевченка. А в Лондоні П. Фединський зустрічався зі студентами й викладачами Кембриджського університету, читав переклади віршів Кобзаря й намагався донести своє бачення сучасної ситуації в Україні через його слово.

Піля доповідей і привітань від дирекції Британської бібліотеки та посольства України

Представлення Шевченкіани Британської бібліотеки

учасники ювілейного святкування мали нагоду оглянути деякі скарби Шевченкіани Британської бібліотеки. Для показу в окремій кімнаті було виставлено три прижиттєві видання: перше видання «Кобзаря» 1840 року, «Кобзар» 1860 року, а також закордонне (Ляйпціг, Німеччина) видання віршів Шевченка 1859 року. Учасники вечора ознайомилися також з невеличкою частиною нових надходжень до української книгозбірні, серед яких перший том двотомника «Тарас Шевченко в критиці» (2013), харківське видання «Кобзаря» – вперше разом зі «Щоденником» Шевченка (2013), академічне видання поеми «Гайдамаки» (факсимільне видання поеми 1841 року) (2013), історія книги Олесея Федорука «Перше видання Шевченкових «Гайдамаків» та критична студія поеми проф. Грабовича, розкішний альбом мистецьких творів Шевченка «Тарас Шев-

ченко. Мистецька спадщина» (2014), книга Богдана Гориня «Графічна Шевченкіана Софії Караффи-Корбут» (2014), факсимільне видання «Три літа» (2014).

Шевченкіана Британської бібліотеки постійно зростає. Вже після 17 березня до неї надійшов переклад «Кобзаря» польською мовою. Таким чином, ювілей Тараса Шевченка може стати поворотним пунктом у знайомстві з творчістю національного поета України, зокрема в англійському світі.

Свій суто національний внесок у ювілейне святкування зробило й посольство Грузії в Об'єднаному Королівстві – на знак солідарності з українським народом воно подарувало грузинське вино, яким щедро пригощалися гості після академічної частини вечора.

Ольга Керзюк, куратор української збірки Британської бібліотеки, Лондон

Фото Рімми Лоу

Українці Нью-Джерсі пікетують автозаправку «Лукойл» у Блумфілді

ПІКЕТУЙМО «LUKOIL» В УСІХ ШТАТАХ АМЕРИКИ!

Українці Нью-Йорка, Нью-Джерсі, Огайо, Пенсильванії пікетують мережу автозаправок російської компанії «Лукойл», закликаючи американців відмовитись від російського бензину.

Нью-Джерсі), Олбані (штат Нью-Йорк), Філадельфії (штат Пенсильванія), Клівленді (штат Огайо). Бачучи такі заклики, більшість водіїв розверталися й їхали на інші АЗС.

У Нью-Йорку активісти руху «Разом» пікетували головний офіс «Lukoil», що на П'ятій авеню, в будинку під номером 505. «Компанія «Лукойл» посідає друге місце за обсягом сплачених Російській Федерації податків. У 2012 році ця сума становила 39,3 млрд. доларів США. Таким чином, вона допомагає фінансувати найманців, які тероризують народ у Криму й усій Україні. Люди повинні знати, на що йдуть їхні гроші, коли вони віддають їх «Лукойлу», вважають активісти.

Рух «Разом» має намір продовжувати такі акції доти, доки російські війська не залишать територію України.

Прес-служба RAZOM

ПІДТРИМАЙМО УКРАЇНСЬКЕ ВІЙСЬКО!

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК) за підтримки посольства України в США проводить допомогову збірку на потреби Українського війська та Національної Гвардії.

Пожертви можна скласти на рахунок ЗУАДК з поміткою «Військо» або «Національна Гвардія» в таких кредитівках та їхніх філіях:

Selfreliance Ukrainian American Federal Credit Union, Chicago

Selfreliance NY Federal Credit Union, New York

SUMA (Yonkers) Federal Credit Union, New York

Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union, Philadelphia

Ukrainian Selfreliance New England Federal Credit Union

MB Financial Bank, Chicago та Philadelphia

або електронно: www.uuarc.org на on-line donation

або поштою: 1206 Cottman Ave., Phila., PA 19111

Прохання зазначити, кому адресовано пожертву.

ЗУАДК уже допоміг багатьом потерпілим, зокрема, передав по тисячі доларів родинам загиблих на Майдані й продовжить цю акцію й надалі.

Прес-служба ЗУАДК

НАШІ КРЕДИТІВКИ

Свій виступ-звіт на 63-х загальних зборах Федеральної Кредитової Кооперативи «Самопоміч» у Нью-Йорку за підсумками 2013 року, які відбулися 23 березня, її президент Богдан Курчак розпочав зі слів: «Ніколи ще за весь час моєї праці в кредитівці мені не випало повідомляти про такі приємні речі – наша кредитівка завершила 63-й рік свого існу-

У президії 63-х загальних зборів Федеральної Кредитової Кооперативи «Самопоміч» (Нью-Йорк). Фото Юрія Гринишина

громадські проекти 6,2 мільйона доларів, не обійшовши увагою й київський Майдан. Саме така політика кредитівки притягує до неї нових і нових членів. Нині свої гроші їй довіряють майже 15 тисяч членів.

З року в рік, незважаючи на економічну негоду в США та світі, кредитівка «Самопоміч» демонструє впевнений поступ, долаючи одну вершину за іншою. 2013 рік кредитівка завершила загальною сумою активів у 1,027 мільярда доларів, наростивши свій капітал на 108,8 мільйона доларів або на 11,8% у порівнянні з 2012 роком. При цьому позички ста-

ганізацій та установ, які дякували кредитівці за її допомогу, без якої діяльність українських церков, шкіл українознавства, музею, мистецьких колективів і установ, засобів масової інформації була б неможливою.

Дякуючи кредитівці за її жертвність і розуміння необхідності розбудовувати інфраструктуру української громади, доповідачі наголошували, що нині Україна переживає суворі часи. На неї напав зухвалий агресор, який анексував Крим і точить зуби на інші наші землі. В цих умовах надзвичайно важливо, щоб Україна відчувала підтримку світового українства,

Зі звітом перед зборами виступає президент кредитівки «Самопоміч» Богдан Курчак. Фото Левка Хмельковського

Є ПЕРШИЙ МІЛЬЯРД!

У НЬЮ-ЙОРКУ ВІДБУЛИСЯ 63-ТІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ КРЕДИТІВКИ «САМОПОМІЧ»

вання історичним показником активів в 1 мільярд доларів!». Ці слова учасники зборів зустріли бурхливими оплесками.

Це досягнення кредитівки справді унікальне – серед існуючих 6818 кредитівок в США тільки 208 мають мільярдний або вищий показник, а серед українських кредитових кооперативів світу нью-йоркська «Самопоміч» єдина, що має мільярдний актив.

Вона є однією з найбільших і найстабільніших кредитних спілок Америки. Серед існуючих у США кредитівок за обсягом активів «Самопоміч» посідає 217 місце і входить до 4-відсоткового пулу лідерів, а в штаті Нью-Йорк – 15 місце серед 400 кредитівок. Протягом звітного 2013 року нью-йоркська «Самопоміч» піднесла свій рівень за багатьма показниками, а саме: за балансом бізнесових позичок, прибутком на одного працівника, дивідендам, капіталом, чистим прибутком і т.ін.

Такі досягнення – закономірний підсумок діяльності цього флагмана українського кооперативного руху, який спирається насамперед на фаховий менеджмент і довіру громади. Нью-йоркська «Самопоміч» стала для української громади Америки надійним підмурком її організованого життя. Важко знайти бодай один більш-менш значущий проект, в реалізації якого не брала б участь «Самопоміч». Тільки за 2013 рік кредитівка виділила 1,3 мільйона доларів на розвиток українських молодіжних, культурних, релігійних, наукових та гуманітарних організацій. А всього за останні 5 років вона дала на

Рада директорів кредитівки «Самопоміч»

новили 628,5 мільйона доларів, збільшившись на 25,5 мільйона (4,2%) у порівнянні з 2012 роком. Незважаючи на всі економічні негаразди й проблеми, нью-йоркська «Самопоміч», на відміну від інших фінансових установ, не знизила процент дивідендів своїм членам – у 2013 році їх було виплачено на суму 15 214 891 долар.

Після прочитання протоколу попередніх зборів, хвилини мовчання за померлими минулого року членами кредитівки та загиблими героями Майдану та звітів комісії кредитівки «Самопоміч» тепло вітали з її здобутками постійний представник України при ООН Юрій Сергєєв, генеральний консул України в Нью-Йорку Ігор Сибіга, представники інших українських кредитівок з Нью-Йорку, Йонкерсу, Нью-Джерсі, а також численні представники українських ор-

щоб знала, що вона на планеті не одна. За неї в разі необхідності підніметься 20-мільйонна українська діаспора. Цю силу відчув Майдан у дні всенародного повстання проти режиму Януковича, коли рікою потекли в Україну долари, ліки, перев'язочні матеріали, харчі, теплі речі... Поважною фінансовою допомогою взяла участь в акції всеукраїнської підтримки Майдану й нью-йоркська «Самопоміч».

Аби нагадати учасникам зборів про суворість і доленосність нинішнього часу, про навалу на нашу землю путінської орди, художній керівник Української драматичної студії в Нью-Йорку, Народний артист України Іван Бернацький, який прийшов на збори подякувати кредитівці за фінансову допомогу при постановці до 200-ліття Т.Шевченка вистави «Гайдамаки», прочитав

уривок з бессмертної поезії Кобзаря «Розрита могила»:

**Дніпро, брат мій, висихає,
Мене покидає,
І могили мої милі
Москаль розриває...
Нехай рие, розкопує,
Не своє шукає...**

Знаємо по собі, наскільки життєво важлива допомога «Самопоміч» та інших кредитівок. Без їхньої допомоги наш тижневик просто припинив би своє існування.

У виступах тих, хто підходив до мікрофону, аби подякувати кредитівці за підтримку громадських проектів, відчувалася не тільки вдячність цих людей, а й любов до кредитівки, яка давно вже стала для всіх нас рідною. Ось якою одою, наприклад, дякувала кредитівці за увагу й допомогу виконавчий директор

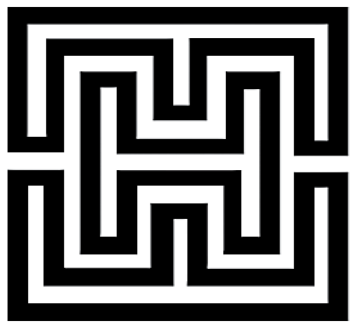
Центру української культури в Гантері Наталка Соневицька:

**Як забракне вам зелених, й
конче треба задовжитись,
зразу вийде вам на поміч -
Федеральна Самопоміч!
Як громадський є проект, та
нема чим заплатити,
Скоро прийде перша поміч -
Федеральна Самопоміч!
Як стак-маркет стрімко впаде,
і в розпуку вас покладе
Вмить прийде швидка поміч -
українська Самопоміч!
Як вам санкції загрозять,
гроші в банку заморозять,
Не журіться, вам на поміч
прийде наша Самопоміч!
Музей, Думка, Пласт, СУМ,
школа всі гуртуються довкола
І разом б'ють в здвін на поміч -
порятуй нас, Самопоміч!
То ж хай множаться мільярди,
хай ростуть в ЦД відсотки
Розквітає Самопоміч скорим
темпом аж до сотки.
А ми всі тут обіцяєм, нових
членів вам придбаєм
І прийдемо вам на поміч, вірна
щедра Самопоміч!
А тому, що Самопоміч завжди
доброї натури -
Тому просим не забути Центр
Гантерської культури!**

У цих жартівливих віршованих рядках – не тільки надія на рідну кредитівку, а й любов до неї. Бо нью-йоркська «Самопоміч» з самого початку своєї діяльності стала частиною громади, не відділяючи себе від її радощів і болів. У любові й довірі до неї громади – запорука нових мільярдів. Не дарма ж на зборах рефреном підкреслювалося: це тільки перший мільярд!

Валентин Лабунський

ВІСНИК НТШ

У центрі програми була доповідь президента НТШ-А професора катедри історії української літератури ім. Дмитра Чижевського Українського наукового інституту Гарвардського університету д-ра Григорія Грабовича «Шевченкознавство сьогодні: до постановки питання». У ході наукової сесії також виступили науковий секретар Української Вільної Академії Наук (УВАН), віце-президент НТШ-А д-р Анна Процик, президент Світової Ради НТШ д-р Леонід Рудницький, президент УВАН д-р Альберт Кіпа. Програмою провадили д-р Галина Гринь та Василь Махно.

Збулися пророчі слова Кобзаря і напередодні двохсотрічного шевченківського ювілею такі діждалися ми Вашингтона, – ствердила на початку вступної доповіді д-р А.Процик. – Цей Вашингтон явився нам у формі велелюдного Майдану, на засніжених київських перехрестях во плоти кращих синів і доньок українського народу. Мабуть, такий героїчний зрив бачив у своїх візіях і снах наш великий Поет. Промовистим символом стала дата 22 січня 2014 року, коли на бруку впади перші жертви борців за національну свободу. Саме 22 січня 1918 року, 96 літ тому, ухвалено у Києві Четвертий універсал Центральної Ради, яким проголошено незалежну Українську Народну Республіку. Так само 22 січня наступного 1919 року проголошено Акт Злуки УНР та ЗУНР в єдину соборну Українську державу.

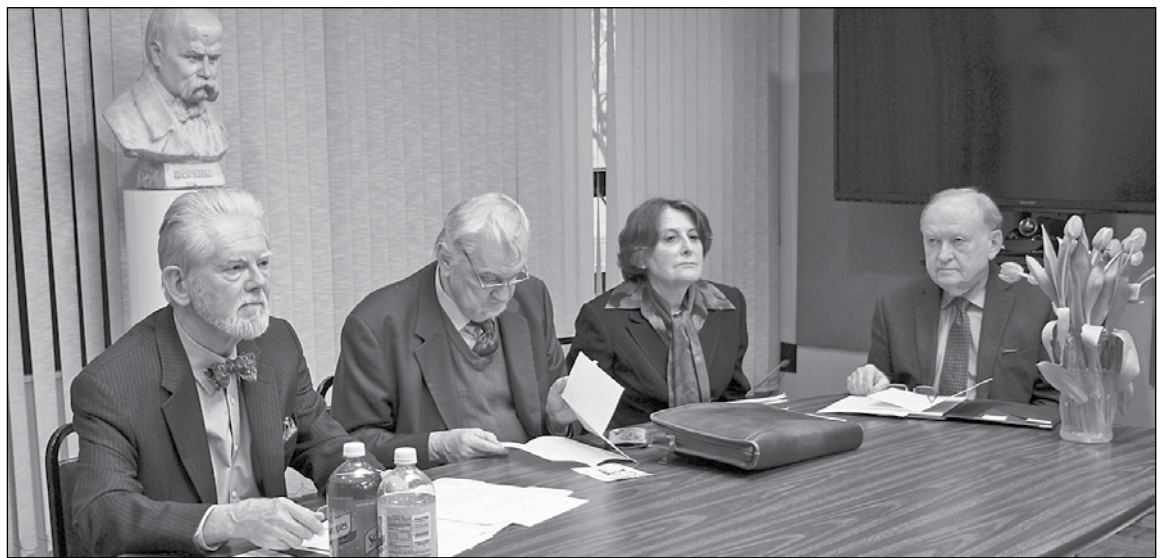
«Творчість Тараса Шевченка є чимось більшим, ніж літературний чи науковий феномен, вона має воістину екзистенційний характер, бо Шевченко дуже великою мірою сформував усіх нас...»

Григорій Грабович

Далі д-р А.Процик зупинилася на душі непокори та незламності, яскраво вираженому у шевченківському поетичному циклі «В казематах», пов'язала його з героїчними епізодами української революції 2014 року. Поезія Кобзаря, навела д-р А.Процик відомі слова Миколи Костомарова, розірвала завісу народного життя. «Поезія ця торує шлях до всіх живих і ненароджених, до рабів незрячих і німих, і скінчиться пропачий час пародії незалежності, і буде син, і буде мати, і будуть люде на землі», – урочисто проголосила вона.

У ці бурхливі часи, які переживаємо ми всі, а особливо наші брати й сестри в Україні, здійснилися слова Кобзаря про окроплену кров'ю волю, за яку своє життя на Майдані віддали бійці Небесної сотні, – звернувся до слухачів д-р Л.Рудницький і розвинув тезу про вікову традицію мучеництва в боротьбі за утвердження незалежної Української держави. Зокрема, вісімнадцять років свого життя провів

у таборах, казематах, в'язницях почесний член НТШ-А Патріарх Йосиф Сліпий. У своєму зверненні від 27 червня 1965 року з нагоди обрання його почесним членом НТШ-А Патріарх наголошував на особливій місії Товариства у поширенні української науки, як також і на важливості допомоги осередкам НТШ в країнах світу. Ці заповіді Патріарха не втратили актуальності й у часи нинішні. Л.Рудницький закликав не зосереджуватися лише на локальній праці, а й далі надавати якнайбільшу допомогу діяльності крайових товариств у Польщі, Словаччині, Франції, а над усе, за сучасних важких умов, осередкам у Львові, інших університетських містах України. Д-р Л.Рудницький закликав завжди пам'ятати шевченківський заклик: «Обніміте ж, брати мої, найменшого брата».

Головні доповідачі ювілейної наукової конференції: Григорій Грабович, Леонід Рудницький, Анна Процик і Альберт Кіпа

ОБНІМІТЕ Ж, БРАТИ МОЇ, НАЙМЕНШОГО БРАТА...

8 березня в Нью-Йорку в лекційному залі Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці відбулася наукова конференція, присвячена 200-річчю від дня народження Тараса Шевченка

Після цих виступів з трибуни було виголошено тексти привітів від голів НТШ в Україні та Австралії – професорів Олега Купчинського (Львів) та Марка Павлишина (Сідней).

У якому ключі маємо говорити про Тараса Шевченка сьогодні? – таким запитанням почав центральну доповідь програми д-р Г.Грабович. – Чи абстрактно, суто науково, а чи, радше, про як громадського діяча? Ці питання тісно переплітаються з тим, як ми пишемо про поета, пов'язуються із сучасним станом шевченкознавства.

На думку д-ра Г.Грабовича, творчість Тараса Шевченка є чимось більшим, ніж літературний чи науковий феномен, вона має воістину екзистенційний характер, бо Шевченко дуже великою мірою сформував усіх нас. Така постановка питання нова, і доповідач як ілюстрацію навів у контексті свого часу переломну, за його словами, працю Михайла Драгоманова «Шевченко, українофілі і соціалізм» (1879 р.).

Доповідач згадав про працю очолюваного ним наукового колективу над частиною ювілейного видавничого проекту НТШ-А, а саме над унікальним двотомним виданням «Тарас Шевченко в критиці», і серед іншого торкнувся причин того факту, що прижиттєва критика першого періоду творчості Шевченка (том 1 – це переважно критичні публікації 1841-1847рр.: приблизно 800 сторінок) за обсягом зайняла

зреформованій. Доповідач зупинився насамперед на «Повному зібранні творів у дванадцяти томах» (Київ: Наукова думка, 2001-2014). Перші шість томів вийшли доволі оперативно (2001-2003). Видання подальших шістьох йшло набагато повільніше: давався взнаки брак фахівців у галузі саме образотворчої шевченкіани. Таке становище відбиває загальний стан речей у виданні українських класиків. Адже за малими винятками читач і досі майже не має по-справжньому повних видань літературної спадщини українських письменників XIX-XX ст.

«Кобзар» поета близький кожній людині. Підтвердженням цьому є його духовна присутність на Євромайдані у Києві, де один із героїв Небесної сотні – Сергій Нігоян, вірменин за національністю, читає рядки з Шевченкового «Кавказу» незадовго до своєї загибелі за Україну, за її волю...»

Альберт Кіпа

Доповідач зупинився також на труднощах із виданням «Шевченківської енциклопедії» в 6 томах (Київ, 2012-2014 рр.): перші три томи побачили світ минулого року, тоді як верстка наступних томів вичитувалася у дні, коли перед вікнами Національної Академії Наук у Києві, на вулиці Михайла Грушевського буквально «ревіли гармати», ядучий дим від палаючих шин проникав до книгозшивців та рукописних фондів Інституту літератури ім. Т.Шевченка. Самовіддана праця українських літературознавців заслуговує найвищого признання, наголосив президент НТШ-А.

У доповіді д-р Г.Грабович охопив також питання націософської парадигми, з погляду якої багато українців підходять до поетичних творів Кобзаря, сприймаючи їх через призму своїх політичних переконань. При цьому, за словами доповідача, часто має місце своєрідний «перенаголос», оскільки, на його переконання, національні мотиви у творчості Тараса Шевченка справді дуже важливі, а проте – не визначальні. Тарас Шевченко багато шир-

ший, святою для нього є цілість людська, не так політичне явище, як своєрідний sacrum, ствердив Г.Грабович. Поет стоїть вище та глибше від політичних явищ, його творчість не є сурогатом політичного мислення. У цьому зв'язку доповідач подав свої думки щодо останніх шевченкознавчих праць Івана Дзюби, Юрія Барабаша, Євгена Нахліка.

На завершення доповіді присвятив увагу «десакралізації» поетараса Шевченка та впливові ринкових чинників на тематику і якість науково-популярних видань, присвячених поетові. «В умовах, коли Національна Академія Наук України все ще залишається незреформованою і в окремих застиглих ризах зберігає «сталінський профіль», ювілейні видання та публікації НТШ-А в умовах свободи діяння загалом мають належний рівень, зустрічають добрі відгуки і служать моделлю для нашої подальшої праці», – зробив остаточний висновок д-р Григорій Грабович.

Постать Тараса Шевченка цілком закономірно є душею української нації, – сказав у заключній доповіді д-р А. Кіпа. – «Кобзар» поета близький кожній людині, бо у цій книзі – любов до батьківської землі, повага до свого народу, гордість за його героїчне минуле. Підтвердженням цьому є духовна присутність Тараса на Євромайдані у Києві, де один із героїв Небесної сотні – Сергій Нігоян, вірменин за національністю, читає рядки з Шевченкового «Кавказу» незадовго до своєї загибелі за Україну, за її волю.

«Завжди пам'ятаймо Шевченківський заклик: «Обніміте ж, брати мої, найменшого брата...»

Леонід Рудницький

Далі Президент УВАН згадав про відродження незангажованих шевченківських досліджень спочатку в таборах ДіПі, а згодом у місцях найбільшого поселення емігрантів, зокрема в США. Це сталося після розгрому української науки в 1930-х роках у СРСР та після закінчення Другої світової війни. Винятковою була в цьому роль Інституту шевченкознавства,

створеного у березні 1948 року на третій щорічній конференції УВАН та відновленого рішенням управи УВАН на початку 2012 року. При самих початках діяльність Інституту скеровувалася його директором – відомим шевченкознавцем Володимиром Міяковським, визначними вченими-літературознавцями Володимиром Дорошенком, Петром Одарченком, Леонідом Білецьким, багатьма іншими дослідниками. Спільно з Науковим Товариством ім.Шевченка в Америці, Українським науковим інститутом Гарвардського університету протягом довгих десятиліть відбувалися щорічні наукові шевченкознавчі конференції. Доповіді та результати досліджень регулярно публікувалися в «Наукових збірниках» та «Аналах» УВАН.

Д-р А.Кіпа зупинився також на видавничій діяльності українських наукових установ у США. Зокрема, з ініціативи УВАН у США перевидано перший у світі англомовний збірник, опублікований у 1962 р. в Голландії, – «Taras Shevchenko.1814-1861: A Symposium», упорядниками і редакторами якого були Ю. Шевельов та В. Міяковський. У нью-йоркському видавництві «Пролог» вийшли критичні нариси Василя Барки під назвою «Правда Кобзаря» (1961) про методологію фальсифікації спадщини поета советським літературознавством. Тему фальсифікації творчості Шевченка в СРСР досліджували також Григорій Костюк, Богдан Кравців та ін.

У кулуарах конференції учасники й гості мали нагоду ознайомитися з розгорнутою стараннями бібліотеки НТШ-А виставкою рідкісних видань «Кобзаря». Це вже не перша подія ювілейного академічного сезону, підготовкою та проведенням яких науковці української американської спільноти віддають шану патронів Товариства. 9 листопада 2013 року в Українському Інституті Америки відбулася святкова презентація здійснених НТШ-А у рамках ювілейного шевченківського проекту (керівник д-р Г.Грабович) видань «Шевченко у критиці» та факсиміле «Гайдамаків» у супроводі двох спеціальних монографій.

Сергій Панько
Фото Василя Лопуха

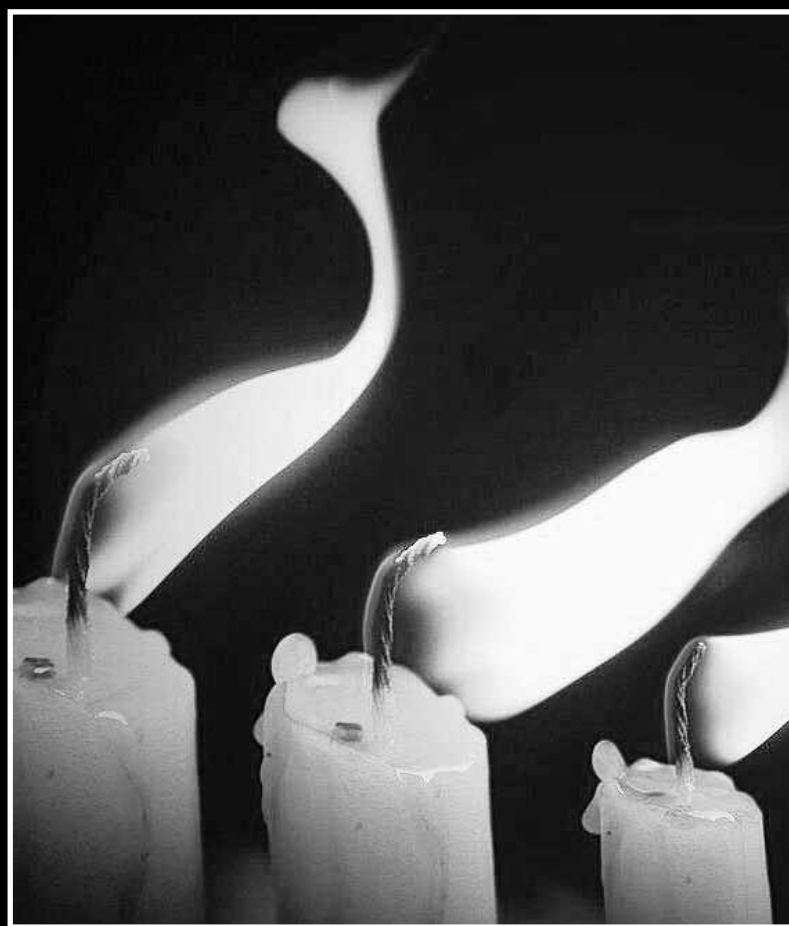
Дзеркало

ВЕСНА ТРИВОГИ НАШОЇ

Дайте ж дереву волю –
від яблук, землі, коріння -
І воно пропаде на вітрах
– без дітей і гнізд.
Так ховають дітей,
так весною пора осіння.
Так старіючий бомж
душею танцює твіст.
Він психолог трави.
А в Нью-Йорку –
степи з асфальту.
Сон чужої землі.
І не чути падіння зір.
З лебединого пуху шийють
залізні пальта.
Сон чужої Землі.
Виє безвірий звір...

Ігор Павлюк

ВІД СЯНУ - ДО ДОНУ

Поїздка минулого літа на Чернігівщину подарувала нам багато вражень і ще більше інформації для роздумів. Обідаючи одного дня в затишній «Колібі», вміло, за новою українською модою вдекорованій автентичними рушниками, дідівським реманентом та різним хатнім начинням, звернули увагу на фотокартки в старих рамах, явно не скомпоновані дизайнером на догоду часу, а перенесені «в оригінали» з котрогось вимираючого хутора. Такі сільські настінні фотозбірки, саме фотозбірки, мають свою особливість – в одній рамі під одним шклом, як правило, вміщується до десяти невеличких чорно-білих світлин з ледь помітним бронзовим відтінком, які вбирають у себе цілий всесвіт. Особливо зацікавила нас одна: на дерев'яній ошатній хатині біля самих вхідних дверей виднілася дощечка з написом «Козак».

– Звідки це? – не втрималися.

– Та це ж із Стародубівки! – відразу ж відповіла нам головна менеджерка ресторанного комплексу, вона ж головний екскурсовод відпочинкового об'єкта, розрахованого здебільше на туристів. – Тепер таких вже нема...

– А саме село ще є? – провсяк випадок вирішили уточнити, бо було не зовсім зрозуміло: йдеться про село чи хати з дощечками.

– Та це ж не село, а цілий край! – знітилася жінка, дивуючись, напевне, нашій елементарній необізнаності. – На початку 50-х років у глухих селах такі хати з проіржавілими табличками зеленого кольору «Козак» зустрічалися частенько, а тепер не знаю, бо це ж, вважаю, закордон, інша держава...

Стародубщина – це дванадцять районів сучасної Брянської області Російської Федерації. Споківнічна українська земля, яка вперше згадується в «Повчненні» славетного князя Русі Володимира Мономаха, коли взимку 1078–1079 років половці захопили Стародубщину, а київський князь вигнав їх звідти. Хоча, очевидно, що місто було засновано ще раніше. Лаврентівський та Іпатівський літописи від 1096 року повідомляють про місячну облогу військами Мономаха й Святополка «города» Стародуба, в якому «затворися» чернігівський князь Олег

Святославич: «...І точилася між ними битва люта, і стояли вони довкола города днів тридцять і три, і знемагали люди в городі». У 1141 році тут княжив Святослав Ольгович, у 1147-му – Ізяслав Давидович, в 1156 році – Ростислав Мстиславич, а в 1174 році – Святослав Всеволодич.

Те, що Стародубщина з давніх-давен була моноетнічним українським регіоном, засвідчили події національно-визвольної війни на чолі з Богданом Хмельницьким. У тексті «Вимог Війська Запорозького до його королівської милості», поданих гетьманом Богданом Хмельницьким 7 серпня 1649 року до короля Речі Посполитої Яна II Казимира, зазначалося: «Почавши від Дністра, Берлинців, Бару, по Старий

нашого війська, щоб корогви, як іноземні, так і польські, не мали ніяких прав і не наважувалися брати жодних стацій». Стародубський полк, як адміністративна та військова одиниця, був одним з найсильніших у складі гетьманської України. Його особливий склад брав активну участь у Кримських походах, Азовських кампаніях, Північній війні, російсько-турецьких війнах... Серед полковників Стародубщини зустрічаємо представників відомих родів Рославців, Острияниць, Мовчанів, Самойловичів, Скоропадських, Лизогубів, Ханенків та ін.

У полкових містах поставали тоді кам'яні собори, колегіуми, школи, у сотенних містечках насамперед дерев'яні церкви, які

Воскресінський собор Кирила Розумовського в Почепі на Стародубщині

СТАРОДУБЩИНА: КОРІНЬ І КРОНА

Наша довідка: Стародубщина – найпівнічніша зі споківнічних українських історичних земель, яка займає 12 районів сучасної Брянської області Російської Федерації. Найбільше місто – Стародуб, звідси й назва краю. Загальна територія – 14 762 квадратних кілометрів.

Історично Стародубщина – складова частина Чернігівсько-Сіверської землі.

Місто Стародуб було засновано 1096 року, а в XII – на початку XIII століть виокремлено в Стародубське удільне князівство. З XIV століття Стародубщина перебуває в складі Великого князівства Литовського, наприкінці XV – Московської держави, з 1616-го року – Речі Посполитої, а з 1663-го – це територія знаменитого Стародубського козацького полку. 1620 року місту Стародуб було надано магдебурзьке право. З другої половини XVII століття місто – один з найбільших українських торговельних центрів, де відбуваються два великі щорічні ярмарки, куди приїждять купці з Москви, Риги, Санкт-Петербурга, Астрахані...

Згідно з Брестським миром 1918 року, Стародубщина – частина Української Народної Республіки (УНР). З 6 грудня 1926 року – частина Брянської губернії РСФРР.

За даними перепису 1926 року, українцями в Брянській губернії визнали себе 131837 осіб, у 1939-му – 32971 особа, 1989-му – 27 122 особи (1,8% від усього місцевого населення).

З 1993 року у Брянську діють Товариство української культури «Блакитна Десна» та об'єднання «Стародубське козацтво». Зі Стародубщиною пов'язані життя та діяльність таких визначних особистостей як Іван Самойлович – гетьман України (він та його сини Семен і Яків були стародубськими полковниками), Роман Ракушка-Романовський – сотник, автор «Літопису самовидця», Петро Косач – адвокат, громадський діяч, батько Лесі Українки та ін.

Церква Різдва Богородиці (XVII ст.) у селі Старий Ропськ Климівського району збереглася до сьогодні

Костянтинів, по Случ і за Случ, що впадає в Прип'ять, по Дніпро, а від Дніпра, почавши від Любеча до Стародуба і аж до московської границі з Трубецьким, в усіх цих названих містах ми самі зробимо перепис... По цих містах серед

повинні були стати осередками української культури в навколишньому краї. Час, а особливо доба більшовицького панування, яке виявилось лихом, страшнішим від монголо-татарського іга, призвели до втрати більшості

цих архітектурних надбань, але деякі з пам'яток тих часів, як, наприклад, церква Різдва Богородиці у селі Старий Ропськ Климівського району, збереглася до сьогодні. Продовжилися ці традиції й за часів наступних

гетьманів. До наших днів встояла церква Миколи Чудотворця у селі Новий Ропськ, збудована гетьманом Данилом Апостолом за власний кошт у 1732-му році, про що промовляє й тогочасний напис на брамі церкви. Цікаво, що своїм виглядом цей храм нагадує церкви українських Карпат, збудовані майже за тисячу кілометрів від Стародубщини іншими майстрами, які нічого не знали про існування своїх побратимів на Сіверщині.

Чим більше заглиблюєшся в першоджерела, тим частіше доходиш висновку, що всі події довкола встановлення лінії українсько-російського кордону відбувалися немов під копірку. Події Смутного часу та московсько-польської війни призвели до розподілу Стародубщини на Східну та Західну.

Східна Стародубщина на тривалий час залишилася в межах Російської держави, що призвело до її швидкої колонізації росіянами. Інакше складалася доля Стародубщини Західної. Опинившись у складі Речі Посполитої, а потім української Гетьманщини, вона переживала період неабиякого розквіту та піднесення. Надання стародубським містам магдебурзького права призвело до різкого пожвавлення економіки, а в гетьманській державі Стародубський полк став економічно наймогутнішим. У ті часи, коли інші козацькі полки залишалися ареною постійних збройних сутичок поміж різними ворогуючими сторонами, розташована на півночі Гетьманщини Стародубщина вважалася затишним місцем, далеким від бойових конфліктів. Найвизначніші козацькі роди розбудовують тут свої маєтки, в яких так добре відпочивається після важких воєнних походів, а місцеве сільське населення майже повністю

Собор Різдва Христового – колишній головний собор Стародубського полку, побудований наприкінці XVII століття на місці дерев'яного храму, який згорів

Церква Святого Богоявлення в Стародубі (1770-1789 рр.).

Чільник Гетьманщини Лівобережної України та «Обох боків Дніпра» гетьман України Іван Самойлович

Петро Косач – батько Лесі Українки народився на Стародубщині

«козачиться», збільшуючи таким чином військову могуть Стародубського полка, але й створюючи нестачу робітничих рук для розвинутої економіки краю. Й дуже швидко на Стародубщині з'являються переселенці – росіяни-старовіри, які втікають сюди з берегів Волги, з-під Костроми, ховаючись від переслідувань царської влади, яка під загрозою смертної кари вимагала від старообрядців відмовитися від своєї віри.

На Стародубщині під покровом козацької влади вони знаходили порятунк і сповідували

свою віру, не боячись гоніння, за своїм звичаєм. Стародубська козацька старшина видавала російським старообрядцям спеціальні «осадчі» грамоти на землю та призначала з їхнього середовища спеціальних людей – осадчих, які повинні були стежити за порядком у новій громаді, але з XVIII століття російська влада починає використовувати старообрядців з власною метою – для того, аби перетворити цю землю з української на російську.

За висновками історика Володимира Сергійчука, в XIX столітті національна картина Стародуб-

щини виглядала так: українці – 402 302 особи, або 63 відсотка, білоруси – 149368 осіб, або 23 відсотки, росіяни – 43615 осіб, або 6,9 відсотків, євреї – 38814 осіб, або 6 відсотків.

Показово, що стародубські українці називали себе «руськими», тобто нащадками Київсько-Руської держави. Але саме ця назва – «руські» (як і назва місцевої української мови – «руська мова») зіграла з українцями злий жарт. Річ у тім, що при першому загальноросійському перепису населення 1897 року більшість з місцевої людності – 445 139 осіб, або 70 відсотків усього населення краю було записане «руськими» (тобто тими, хто розмовляє «руською мовою»), а «малоросами» лише 778 осіб, або 0,12 відсотка. Таку статистику відразу ж взяла на озброєння більшовицька влада, відірвавши Стародубщину в 1919 році від України та прилучивши її до Росії. «Населення прагне злуки з Україною», «Союз землеводства Стародубського повіту прохає не роз'єднувати Стародубщину з рідною Україною», – волали телеграми, надіслані до Києва. Стародубці повідомляли, як комуністи збирали підписи за союз із Москвою: «Над тими, хто висловлював бажання злуки з Україною, чиняться насильства, 50 чоловік із цього приводу заарештовано й посаджено в Мглинську тюрму. Позаяк населення прагне злуки з Україною...» «Вбивствами, насильствами, погрозами, – зазначалося в надісланій зі Стародуба 20 червня телеграмі, – більшовики поневолюють місцеве населення підписувати заяву про приєднання північних повітів Чернігівщини до Російської республіки, вживаючи всіх засобів застрашування, щоб зібрати велику кількість підписів...» Представники населення Стародубщини просили українську владу не визнавати накинутаго силою «плебісциту» й захистити їх від іноземного насильства. Але до них ніхто не прислухався. Тим часом більшовицька Росія, зриваючи мирні переговори, знову розпочала військові дії.

27 липня 1918 року Стародубський повітовий староста Кибальнич телеграфував до Києва: «Населення у паніці. У зайнятій більшовиками частині повіту люди вирізаються, як барани». Саме тому в серпні 2-й Запорізький полк під командуванням П. Болбочана з двома гарматними батареями було перекинуто на Чернігівщину для захисту від російських окупаційних військ у районі Новозибків – Новгород-Сіверського. Там «запорожці» протягом трьох місяців вели виснажливі бої з червоноармійськими загонами. У цьому їм допомагало й місцеве населення. 30 жовтня від імені жителів Стародуба до П. Болбочана звернувся з листом Стародубський повітовий староста. Він глибоко сумував у зв'язку з тяжкими втратами українців та, висловлюючи від імені всіх стародубців вдячність тим, хто проливає кров

за свободу України, передав для сімей полеглих 3 500 зібраних грошадом карбованців.

Справу було вирішено на проведеної 25 лютого 1919 року в Москві Міжвідомчій нараді з питання про встановлення кордонів з Україною за участю чотирьох осіб: представників радянського «українського уряду» Іванова й Мальцева, представника російського наркомату з внутрішніх справ Спаського і уповноваженої російського Раднаркому в справах Білорусі й Литви Гопнер, яка виступила основним доповідачем, заявивши, що в основу розв'язання питання про приєднання повинно покладено не той чи інший вияв волі населення (плебісцитний), а міркування «винятково державного порядку». Що стояло за цією фразою, стало зрозумілим незабаром: під виглядом допомоги стародубським старовірам, яких нібито гнобив царський уряд та яких на Стародубщині було не більше 7 відсотків від загальної кількості населення краю, московські більшовики відірвали Стародубщину від України, аби приєднати її до Росії. Відтак з початку 1930-х років на цих теренах було тотально зліквідовано українське шкільництво й більшовицька Росія завершила на Стародубщині ту колоніальну політику, яку розпочала Росія імперська.

...У червні 2007-го року група патріотично налаштованих молодих людей вирішила створити в Чернігові громадський комітет «Стародубщина з Україною», метою якого стало «привернення уваги російської та української громадськості до проблем збереження історико-культурних цінностей Стародубщини й відродження зв'язків для розвитку туристичної галузі». Але, певна річ, комітету з такою назвою важко було налагоджувати контакти з російською стороною, тому організацію перейменували на «Велику Сіверщину».

Сьогодні Стародуб – це один з російських районних центрів з населенням 18,5 тисяч мешканців, розташований за 169 кілометрів на південний захід від Брянська. Трагічно символічно, що це кінцева залізнична станція на гілці Унеч – Хутір Михайлівський. Сучасне культурне середовище міста формують районний Будинок культури, кінотеатр, краєзнавчий музей, у якому немає жодних відомостей не лише про одного з найвідоміших стародубських полковників – українського гетьмана Івана Скоропадського, а й експозиції, присвяченої історії славетного Стародубського козацького полку. При тому, що активісти «Великої Сіверщини», дослідивши місцеві церковні книги, з'ясували, що ще на початку XX століття близько 60 відсотків мешканців Стародубщини записувалися козаками.

До речі, про батуринський палац гетьмана Розумовського знають сьогодні далеко за межами України, але мало хто здогадується про існування його палацу в Почепі.

Останній гетьман України Кирило Розумовський вельми любив перебувати та жити на чарівній Стародубщині. Наслідуючи славу старих українських гетьманів, які завжди залишали по собі пам'ять у вигляді чарівних за архітектурою храмів, він вирішив побудувати у Почепі Воскресенську церкву, яка символізувала б майбутнє Воскресіння України після імперської окупації. Палац разом із собором був прощальним гімном барокко і одночасно вітальним гімном класицизму, що тільки-но починав зароджуватися на українській землі. Таким чином, гетьман Розумовський хотів показати, що майбутнє України, її Воскресіння, цілком пов'язане з передовими ідеями Європи, з її демократією, яка наслідувала класичні ідеї давньої Греції та Риму не лише в архітектурі, але і в суспільному житті. На жаль, палац Розумовського, як і чудовий парк, у якому він був розташований, було повністю знищено під час Другої світової війни, і більше не відроджено ані радянською, ані сучасною російською владою. А от Воскресінський собор зберігся до наших днів і залишається одним з найзначніших архітектурних пам'яток Стародубщини, справжньою перлиною цього старовинного українського краю. Неподалік від Почепу, на правому низькому березі річки Ріжок, притоці річки Судості, побудував Кирило Розумовський власний маєток Красний Ріг, а в ньому 1777-го року дерев'яну церкву Успіння, яку, на відміну від Воскресінського собору у Почепі, було зведено в народному сіверському стилі, властивому для Стародубщини. Від самого маєтку Красний Ріг до гетьманського палацу в Почепі стелився рівний, як стріла, шлях, обсаджений українськими пірамідальними тополями. Ця дорога від Успенської церкви до собору Воскресіння була символом і майбутнього шляху України.

Руїни гетьманської резиденції навіюють сьогодні сум. Як і географічні назви сучасної Стародубщини – Квітунь, Гай, Ставок, Панщина, Дуля... Як і прізвища в телефонному довіднику – Плішка, Гунченко, Хвастовець, Шевченко, Гетьман...

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський**

**Життя без подорожей
неймовірно нудне й
нецікаве. Але вирушати в
дорогу навмання не варто - побутові й дорожні
проблеми можуть зіпсувати
всю вашу відпустку.
Краще зверніться по допомогу до туристичної
агенції New Tours, яка по-
лагодить всі проблеми і
зробить вашу поїздку не-
забутньою. Тисячі маршрутів
в Америці та світі.**

**Телефон для довідок:
(718) 934-7644
або зайти на сайт:
www.newtours.us**

ЗНАК БІДИ

Майже три тижні не припиняються пошуки безслідно зниклого «Боїнга-777» «Малайзійських авіаліній», який 8 березня з 239 пасажирами та членами екіпажу на борту вилетів рейсом МН-370 зі столиці Малайзії Куала-Лумпура і взяв курс на Пекін, але до китайської столиці так і не долетів.

25 березня представники авіакомпанії та прем'єр-міністр Малайзії Наджиб Разак повідомили, що всі пасажирів й члени екіпажу зниклого «Боїнга» загинули, а сам літак упав у південній частині Індійського океану. Раніше такого висновку дійшла Британська комісія з розслідування авіаційних катастроф та аварій на основі аналізу супутникових знімків.

«Рейс МН-370 летів південним коридором, востаннє його зафіксували посеред Індійського океану, на захід від австралійського міста Перт. Це віддалена місцевість, розташована надто далеко від імовірних місць приземлення. З глибоким сумом і жалем ми повідомляємо цю новину – рейс МН-370 упав на півдні Індійського океану», – сказав нещасним рідним та близьким загинув, серед яких було й двоє українців, і журналістам малайзійський прем'єр.

Рідні до останнього сподівалися, що літак не зазнав аварії, а його було викрадено. Тепер же серця людей розбиті. Малайзійська та китайська влада обіцяють довести розслідування до кінця, понад 10 країн спрямували свої кораблі до району пошуків. Китайський та австралійський супутники виявили у зоні ймовірної катастрофи уламки, схожі на залишки літака, але пошукові кораблі поки що не можуть знайти їх. Цьому заважає шторм, який бушує в ці дні в зоні пошуків.

Тим часом, у Пекіні, біля посольства Малайзії, 25 березня сталися сутички між рідними та близькими пасажирів літака «Малайзійських авіаліній» і поліцією. Люди вимагали пояснень, що саме сталося з літаком, який майже три тижні вважався зниклим.

Людей, яких спіткало горе, можна зрозуміти. Вони до останнього сподівалися на диво, а тепер їм доводиться змиритися з думкою, що своїх рідних вони вже ніколи не побачать. Мозок це розуміє, а серце миритися не хоче. От і вигадують люди винних, обвинувачуючи малайзійську владу в приховуванні якихось утаємничених фактів.

Хоч утаємниченого в цій історії справді багато. Зв'язок з літаком перервався приблизно через дві години після вильоту зі столиці Малайзії. Надалі електронні датчики зафіксували, що авіалайнер змінив маршрут і зробив різкий поворот у бік Індійського океану. При цьому кимось було виключено так звані транспондери, які дозволяють наземним диспетчерським службам відстежувати рух літака. Окрім того, перед тим, як зникнути з екранів радарів, Boeing знизив висоту польоту до 3,6 кілометра. Такі висновки випливають з даних військових радарів, які продовжували відстежувати політ авіалайнера після того, як він зник з поля зору цивільних авіадиспетчерів в небі над Південно-Китайським морем. За даними телеканалу CNN, зниження висоти може вказувати на те, що на борту судна сталася надзвичайна пригода, яка

НАД БЕЗОДНЕЮ ІНДІЙСЬКОГО ОКЕАНУ

Рідні та близькі пасажирів, загинув на малайзійському літаку рейсу МН-370, все ще вірять, що авіалайнердесь сів, захоплений терористами

змусила екіпаж вжити відповідних заходів.

Опитані експерти відзначають, що ці дані додають ще більше загадок. За словами Мері Скіаво, колишнього інспектора Міністерства транспорту США, в звичайній практиці пілоти можуть зробити різке зниження висоти польоту у разі різкої декомпресії (нестачі кисню), пожежі або вибуху. «Саме в цьому випадку необхідно знизитися, повернути і постаратися дістатися до летовища, де надати допомогу авіалайнеру, який зазнав лиха», – пояснила Скіаво. Якщо сталася розгерметизація, то зниження на висоту в 3,6 кілометра дозволяло відновити тиск і доступ кисню в салон, передає CNN слова експерта.

Про те, що малайзійський Boeing змінював висоту польоту повідомлялося і раніше, проте при цьому вказувалися інші дані. Зокрема, газета New York Times з посиланням на дані армії Малайзії повідомляла, що літак спочатку піднявся на висоту 13,7 кілометрів, після чого знизився до 7 кілометрів, коли наближався до острова Пінанг в Малакській протоці.

У той же час в КНР, Індії, М'янмі, Лаосі, Казахстані та Киргизії констатували, що зниклий малайзійський авіалайнер не був помічений їхніми радарми. Індія також офіційно поінформувала Малайзію, що зниклий Boeing 777 не перети-

нав її повітряного простору. Після цього стало ясно, що він полетів у протилежний бік – на південь Індійського океану.

Зникнення авіалайнера народило багато галасу серед містиків, уфологів, прихильників конспірологічних версій, а також серед шанувальників американського серіалу «Залишитися в живих» (Lost). Яких тільки версій не висувалося протягом цих трьох тижнів – від інопланетян до зомбі.

До розгадки загадок рейсу МН-370 долучилося навіть Національне аеро-космічне агентство США (NASA). Воно не тільки взялося вивчити вже наявні знімки, але й сфотографує з космосу для подальшого аналізу передбачувані райони падіння літака. Фахівці NASA спробують знайти зниклий малайзійський Boeing 777, вивчивши вже наявні супутникові знімки в південній частині Індійського океану. Таке рішення агентство прийняло після того, як китайський супутник дистанційного зондування Землі виявив приблизно в 2,6 тис. км на південний захід від австралійського міста Перт великий уламок, який може належати зниклому літаку. Раніше в 120 км від цього місця австралійські супутники зафіксували два інших об'єкта, схожих на уламки лайнера. І, нарешті, 26 березня супутник передав фотографії, на яких фахівці нарахували цілих 122

уламка, один з яких дуже сильно нагадує авіаційне крило. NASA сфотографує для подальшого аналізу передбачувані райони падіння літака з допомогою свого супутника для спостереження за Землею EO-1 і встановленої на Міжнародній космічній станції камери ISERV, що використовується вченими для проведення екологічних досліджень.

Тим часом, пошуки уламків літака, незважаючи на кепську погоду, тривають. У них беруть участь 12 літаків і два кораблі зі США, Китаю, Японії, Південної Кореї, Австралії та Нової Зеландії. Пошукові команди поспішають, позаяк у так званих чорних скриньках, які, можливо, містять розгадку таємниці зникнення малайзійського «Боїнга», через два тижні «сядуть» батарейки й знайти їх на гігантській глибині, де, ймовірно, впав літак, буде дуже важко.

Тим часом, історики авіації згадують інші випадки утаємничених зникнень літаків. І насамперед Амелію Ергарт, першу жінку-пілота, яка перелетіла Атлантичний океан і пропала без вісті в 1937 році. Її літак зник над Тихим океаном при спробі обігнути земну кулю. Всього екіпаж пролетів більше 22 тисяч миль, успішно здолавши 80% маршруту – через Атлантику, екваторіальну Африку, Аравію, Індію та Південно-східну Азію. 2 липня 1937 року Ергарт

попрямувала до маленького острова Гоулленд, розташованого в центральній частині Тихого океану, проте так до нього й не долетіла. Незважаючи на широкомасштабну пошукову операцію, знайти Ергарт не вдалося, її було оголошено загинулою, хоч неофіційні пошуки тривали аж до нашого часу. Так, у травні 2013 року було оголошено, що уламки її літака виявлені сонаром в районі атола Никумароро в архіпелазі Фенікс. Основну версію катастрофи, згідно з якою Амелія Ергарт не змогла знайти маленький острівчик в океані, не всі прийняли на віру. Висувалися і інші версії: нібито літак був збитий і захоплений японськими військовиками, і навіть ніби вона навмисно інсценувала свою смерть.

Район у Атлантичному океані, обмежений лініями від Флориди до Бермудських островів, далі до Пуерто-Ріко і назад до Флориди через Багами, називають Бермудським трикутником. Він відомий утаємниченими зникненнями морських і повітряних суден. Найбільш відомий випадок, що згадується у зв'язку з Бермудським трикутником, – це зникнення п'яти американських бомбардувальників «Евенджер» у 1945 році. Уламки цих літаків так і не було знайдено. У радіопереговорах з базою пілоти нібито говорили про нез'ясовні відмови навігаційного устаткування і про незвичайні візуальні ефекти. Після зникнення «Евенджерів» на їхні пошуки піднялися інші літаки, один з яких теж безслідно зник. У 1965 році в цьому районі пропав літак С-119 з 9 членами екіпажа; цей випадок часто зв'язують з викраденням людей інопланетянами. Прибічники таємниці Бермудського трикутника висунули декілька десятків різних теорій, серед яких припущення про викрадення суден прибульцями з космосу, переміщення через діри в часі або розломи в просторі та інші паранормальні причини. Хоч у випадку з малайзійським «Боїнгом» причини, здається, були більш прозаїчними. Літак або захопили терористи й на борту почалася бійка, яка мала фатальний фінал. Або ж маємо справу з технічними поламами, які й призвели до катастрофи.

Леся Клокун
Спеціально
для «Нової газети»

UKRAINIAN INSTITUTE of AMERICA presents

Music at the Institute

200th

a LOOK BACK at the

century

Saturday, April 5, 2014 8:00pm

General Admission: \$30
UIA Members & Seniors: \$25
Students: \$10

JULIETTE KANG VIOLIN
SOLOMIYA IVACHIV VIOLIN
MELVIN CHEN PIANO

Igor Stravinsky Divertimento for Violin and Piano (after "The Fairy Kiss")
Eugène Ysaÿe Sonata for Two Violins, Op. posth.
Sergei Prokofiev Sonata No. 1 in F Minor, Op. 80

2 East 79th Street New York, New York
212-288-8660 www.ukrainianinstitute.org

весілля, ювілеї, родинні імпрези, бали...

фотохудожник
ЮРІЙ ТРИНІШИН
та його YURI LEV STUDIO

зроблять
незабутньою
кожну
найкращу
мить
вашого
життя

Photography Studio Graphic Design
YURI LEV STUDIO

973-399-2754 • 646-483-1096 • info@yurilevstudio.com
www.yurilevstudio.com • http://yurilev.redbubble.com

**АДВОКАТ
СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ**

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Нещасні випадки, травми
- ◆ Заповіти, трасти, розлучення

33 West 19 Street, New York, NY, 115-10 Queens Blvd., Forest Hills, NY
Тел.: 646 - 619 - 1123, 718 - 785 - 0472

УКРАЇНСЬКИЙ ДИТЯЧИЙ САДОК

Український домашній дитячий садок у Wallington, штат Нью-Джерсі, запрошує дітей віком від 2 до 5 років. Окремий затишний гарно умебльований дім, дбайливі вихователі, домашнє харчування, помірні ціни.

Тел.(973)777-7479 (862)228-3163
pawelszpako@yahoo.com

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
PALLADA Заснований 1992

- Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.)
- Грінкарти через працедавця (Labor Certification)
- Оформлення документів для Візового Центру (NVC)
- Оформлення документів для вигравших у лотереї DV
- Отримання дублікату вигравшу у лотереї DV
- Візи нареченого або нареченої (K1)
- Робочі візи строком до шостої років (H1B)
- Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94)
- Продовження терміну перебування та зміна віз
- Довіреності та заяви
- Апостиль
- Нотаріус
- Травел паспорти для володарів грінкарт
- Натуралізація
- Громадянство
- Переклади документів
- Запрошення для тимчасового візиту в США

За інформацією відносно робочих годин або для призначення Вашого візиту просимо дзвонити за номером (212) 387-8683

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003
Тел.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net

PYSANKA
THE UKRAINIAN
EASTER EGG

Exhibit • April 4-6, 2014 • 12-6 pm

Lecture-Presentation
Sunday, April 6, 2014 at 2 pm

Artist
SOFIJA ZIELYK

will demonstrate the traditional batik process of the Ukrainian Easter Egg and discuss the history, legends, symbols and myths of this ancient and unique art form.

Admission \$15

UKRAINIAN INSTITUTE OF AMERICA
2 East 79th Street, New York, NY 10075
Tel: 212-288-8660 • www.ukrainianinstitute.org

"Нова газета" - український громадсько-політичний тижневик. Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку. Видавець і головний редактор - Валентин Лабунський. Власний кореспондент у США - Катерина Кіндрас. Власний кореспондент в Україні - Василь Туглук. Дизайн - Ukrainian Media Group, Inc.

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.: **718-275-2503, 917-324-0359**
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції: 64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly. Established October 2008 in New York. Publisher and editor-in-chief - Valentyn Labunsky. Correspondent in USA - Kateryna Kindras. Correspondent in Ukraine - Vasyl Tuhluk. Design - Ukrainian Media Group, Inc.

The publisher may not have the same standpoints with the author of a printed material. Authors of printed materials are fully responsible for the content of their commercial Ads. Editorial Office: 64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374. Advertising Department: Tel.: 917-324-0359. E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com. Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO. Ціна договірної

Подбайте про Ваше завтра вже сьогодні!
**Відкрийте рахунок
 IRA,
 щоб забезпечити своє
 майбутнє без турбот.**

Нові вищі відсотки!
3.30% АРУ*

Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. доларів Державною Адміністрацією Кредитових Спілок - NCUA.

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

Вигідно розташовані філії:

КЕРГОНКСОН:

6329 Route 209
 Kerhonkson, NY 12446
 Tel: 845-626-2938
 Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:

226 Uniondale Ave
 Uniondale, NY 11553
 Tel: 516 565-2393
 Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:

32-01 31st Street
 Astoria, NY 11106
 Tel: 718 626-0506
 Fax: 718 626-0458

ЛІНДІНГІРСТ:

225 N. 4th Street
 Lindenhurst, NY 11757
 Tel: 631 867-5990
 Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfreliancecy.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfreliancecy.org

Поза Нью Йорком дзвоніть
 безкоштовно:
 1-888-SELFREL

*APY - Відсотки у річному відношенні з нараховуваною дивідендою. Дивіденда - 3.25% нараховувана денно може бути змінена без попередження.